



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 113

I Legislatura

Any 1982 (segon període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 52

Tinguda dimarts 5 d'octubre de 1982

SUMARI

La sessió s'obre a un quart i mig de sis de la tarda, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa.

*El debat i votació sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya constitueix el **primer punt** de l'ordre del dia, però, atès que no se'n fa presentació i que no hi ha cap esmena mantinguda, el M. H. Sr. President posa a votació el **Dictamen**, el qual resta aprovat per 93 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 3381). Intervé, per a explicació de vot, el Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes (p. 3381). El M. H. Sr. President hi fa una observació (p. 3382), i el Diputat I. Sr. Clua li respon (p. 3382). Prenen la paraula, també per a explicació de vot, els Diputats I. Srs. Comas, del G. Socialista (p. 3382); Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3384); Masó, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3384), i Borja, del G. p. del PSUC (p. 3385).*

*El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen sobre el Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. L'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques intervé per presentar la iniciativa del Consell Executiu (p. 3386). Tot seguit es passa a la votació dels **articles 1, 2, 3 i la lletra a)** de l'apartat primer de l'article 4 del Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, els quals són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 3387).*

*El Diputat I. Sr. Simó, del G. Socialista, defensa les **esmenes** del seu Grup a l'article 4 (p. 3387). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Masó, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3388).*

*Es vota l'esmena núm. 9, del G. Socialista, a la **lletra b)** de l'apartat primer de l'article 4, la qual és rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 18 abstencions (p. 3388). Es passa a votació la **lletra b)** de l'apartat primer de l'article 4 del text del Dictamen, la qual resta aprovada per la unanimitat dels presents (p. 3388).*

*Es vota tot seguit l'esmena núm. 10, també del G. Socialista, a la **lletra c)** de l'apartat primer de l'article 4, la qual és rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 18 abstencions (p. 3388); la **lletra c)** de l'apartat primer de l'article 4 del text del Dictamen és aprovada per 76 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció (p. 3388).*

- El M. H. Sr. President informa que es consideren decaigudes les **esmenes del G. Socialista núm. 11 a l'apartat segon de l'article 4 i la núm. 41 a l'article 12** (p. 3388).
- El Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes, comunica que el seu Grup retira l'**esmena a l'article 7** (p. 3388). El Diputat I. Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, demana que es votin separatament els apartats dels articles afectats per les esmenes retirades o decaigudes (p. 3388).
- Es vota l'**apartat segon de l'article 4**, que s'aprova per 76 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció (p. 3389). Intervé per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Martín i Toval (p. 3389), i el M. H. Sr. President li respon (p. 3389).
- Es voten conjuntament els **articles 5, 6, 7, 8, 9, 10, l'apartat primer i les lletres a), b), c) i d)** de l'**apartat segon de l'article 11**, els quals són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 3389).
- L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a una **esmena tècnica**, presentada per tots els Grups parlamentaris, a la **lletra e)** de l'**apartat segon de l'article 11** (p. 3389), la qual, posada a votació, és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 3389).
- Es passa a la votació de la **lletra f)** de l'**apartat segon de l'article 11** i l'**apartat primer de l'article 12 fins a la lletra d)** inclosa, els quals resten aprovats per la unanimitat dels presents (p. 3389), i la **lletra e)** de l'**apartat primer de l'article 12**, la qual és aprovada per 76 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció (p. 3389).
- Es voten conjuntament les **lletres f) i g)** de l'**apartat primer** i els **apartats segon i tercer de l'article 12, l'article 13, l'article 14 i la Disposició Addicional**, i són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 3389). L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'**esmena tècnica de tots els Grups parlamentaris a la Disposició Final Primera** (p. 3389), la qual, un cop posada a votació, és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 3389).
- A l'últim, es voten la **Disposició Final Segona** i el **Títol de la Llei**, els quals són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 3389), amb la qual cosa resta aprovada la **Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya**.
- Intervenien per a explicació de vot els Diputats I. Srs. Pérez Guerra, del G. p. de Centristes (p. 3389); Garreta, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3390), Masó, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3391), i Simó, del G. Socialista (p. 3391).
- El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, formula la **Interpe·llació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial**, la qual constitueix el **tercer punt** de l'ordre del dia (p. 3392). Li respon l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3394). El Diputat H. Sr. Espasa li replica (p. 3395). Respon l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3396).
- El **punt quart** de l'ordre del dia és la **Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor**. Intervé per presentar-la la Diputada I. Sra. Sallés, del G. p. del PSUC, la qual comunica que el seu Grup accepta l'**esmena presentada pels Grups de Convergència i Unió, Socialista, d'Esquerra Republicana i de Centristes** (p. 3396). Es passa a la votació de la **Moció**, amb l'**esmena** incorporada, la qual s'aprova per la unanimitat dels presents (p. 3397).
- El Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC, presenta la **Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre les iniciatives i els serveis contra els incendis forestals**, la qual constitueix el **cinquè punt** de l'ordre del dia (p. 3397). Intervenien per fixar la posició dels seus Grups els Diputats I. Srs. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3398), i Ferreiro, del G. Socialista (p. 3398). Posada a votació la **Moció**, és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 3398).
- El M. H. Sr. President fa una observació sobre el **punt quart** de l'ordre del dia, ja debatut (p. 3398).
- El **punt sisè** és la **Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre els incendis forestals**, que presenta el Diputat I. Sr. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3399). Es passa a la votació de la **Moció** —amb la **supressió dels punts primer i tercer**—, la qual s'aprova per la unanimitat dels presents (p. 3399).
- El **setè punt** i darrer de l'ordre del dia és **Preguntes amb resposta oral**. El Diputat I. Sr. Camps i Vallejo, del G. p. de Convergència i Unió, formula la **Pregunta al Consell Executiu sobre el monument projectat en memòria de Francesc Macià** (p. 3399). La respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 3400). Li ho agraeix el Diputat I. Sr. Camps i Vallejo (p. 3401).
- Intervé el Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, per formular la **Pregunta al Consell Executiu sobre el condol per la mort de Rafael Vidiella** (p. 3401). Li respon l'H. Sr. Conseller de Justícia (p. 3401). El Diputat I. Sr. Folch li ho agraeix (p. 3402).
- El M. H. Sr. President aixeca la sessió a les vuit i cinc minuts del vespre.

S'obre la sessió a un quart i mig de sis de la tarda. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa. Assisteix la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i la Lletrada, Sra. Folchi. Al banc del Govern seuen els Honorables Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya.*

2. *Debat del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, i de les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar davant el Ple.*

3. *Interpellació al Consell Executiu sobre els gerents de l'Àrea assistencial.*

4. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor.*

5. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les iniciatives i els serveis contra els incendis forestals.*

6. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals.*

7. *Preguntes amb resposta oral.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. La relació de preguntes corresponents a aquesta sessió plenària, crec que ha estat distribuïda als senyors Diputats i, per tant, podem excusar-ne la lectura. D'altra banda, aquesta vegada està constituïda només per dues preguntes, una formulada pel Diputat senyor Ferran Camps i una altra pel Diputat senyor Xavier Folch.

Dictamen sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia: discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya. És que un representant del Consell Executiu desitja presentar la iniciativa? *(Pausa.)* Algun membre de la Comissió ha estat encarregat de presentar el Dictamen? *(Pausa.)* No. Bé, aleshores, podem passar directament a la discussió del Dictamen. En aquest cas, no hi ha cap esmena presentada, o, millor dit, no hi ha cap esmena mantinguda, ni a cap punt de l'articulat ni a l'Exposició de motius. Per tant, senyores i senyors Diputats, crec que podem simplificar al màxim el debat i podem passar, si ningú no vol prendre la paraula per defensar el Dictamen, directament a la votació. Els Grups tindran oportunitat, amb l'explicació de vot, d'indicar els motius pels quals donen suport al Dictamen.

Senyores i senyors Diputats, els que estiguin d'acord amb el

text del Dictamen sobre la Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya —entenent que aquest acord s'entén per a tots els articles, per a l'Exposició de motius i, fins i tot, per al títol de la Llei—, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El Projecte de Llei ha quedat aprovat per 93 vots a favor, 7 vots en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'explicació de vot. El senyor Clua té la paraula per a l'explicació de vot, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyors Diputats, senyores Diputades, el Grup de Centristes de Catalunya-UCD, en votar negativament el Projecte de Llei que regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya, creu necessària l'explicació de vot a la Cambra, fent ús d'una facultat reglamentària, amb la concreció i concisió possibles per raó de la limitació de temps. Cal dir d'entrada que pot estranyar aquesta actitud, perquè ni vàrem formular vots particulars ni reserva d'esmenes per al Ple, però he d'aclarir que, un cop vista l'elaboració del Dictamen de la Comissió, la nostra intenció va ser intentar millorar-lo en el Ple, fent ús d'una altra facultat reglamentària, que estableix que el President, durant el debat del Ple, admetrà a tràmit les esmenes presentades per Diputats que hauran esmenat el Projecte dins el termini assenyalat, quan l'article objecte de l'esmena haurà estat alterat en el Dictamen de la Comissió —el número 2 de l'article 101 del Reglament. I essent així que, concretament, a l'article tercer vam presentar esmenes i el seu text ha estat alterat substancialment en el Dictamen, no hi havia altra defensa, ni hi havia, fins i tot, la possibilitat del vot particular, perquè el vot particular suposava defensar el text del Projecte, i el text del Projecte, tal com havia estat elaborat en conjunt el Dictamen de la Comissió, era absolutament impossible d'engalzar, era absolutament impossible fer-hi una conjunció.

Comparin, si no, senyors Diputats, el text del Projecte, que té vuit línies i amb un contingut determinat, i el text del Dictamen, que té vint-i-dues línies i contingut ben diferent. Fent una interpretació que personalment entenc no ajustada o, almenys, molt restrictiva, se'ns ha dit que ha estat considerada improcedent la presentació en el Ple de cap esmena, i encara que hem manifestat la nostra estranyesa, hem desistit de fer-ho. Frustrada aquesta possibilitat, i davant els greus defectes que trobem en el Projecte, no hem tingut altre camí que el vot negatiu a la seva totalitat, tot i considerar, separatament, correctes alguns preceptes, a la qual redacció vàrem contribuir en Ponència i Comissió, però estimem la Llei rebutjable en el seu conjunt.

Hem de dir, també, que tenim consciència que el Consell Consultiu ha dictaminat favorable el de la Comissió d'Organització i Administració, de manera que ha declarat els seus preceptes ajustats a l'Estatut i a la Constitució, però és ben cert que el mateix Consell Consultiu té dit, més d'una vegada, que la seva missió no pot anar més enllà, i, per tant, no pot examinar ni criticar l'oportunitat del Projecte de Llei, els seus nivells tècnics ni la seva adequació als entorns pels quals ha estat elaborat. En altres termes, es pronuncia només sobre el caràcter estatutari o no, constitucional o no, però no mai quant a la seva conveniència o bondat. Naturalment, això correspon

només al legislador. És discutible, al meu entendre, l'opinió del Consell Consultiu, però no cal, ni hi ha temps, entrar en aquest terreny. Però sí que hem dit, i seguirem dient, que, tot partint dels seus supòsits estatutaris i constitucionals i acceptant la conveniència i encara la necessitat de tenir un procediment legal per al canvi de nom dels nostres municipis, entenem que el text del dictamen de la Comissió, ara elevat a la categoria de Llei per l'aprovació del Ple, pateix de greus defectes, que el fan necessàriament confús, conflictiu, inoperant i, per descomptat, incapaç d'omplir el buit legal que es proposa, almenys des de la nostra òptica. És, en definitiva, una Llei molt defectuosa, a la qual no hem pogut donar suport i fins sentim que hagi estat aprovada.

Com a motius fonamentals del nostre posicionament assenyallem que l'aparent correcció dels articles 1 i 2, respectuosos amb la iniciativa i acords dels ajuntaments i amb un procediment vàlid per a aconseguir-ho, així com també del paràgraf primer, punt primer i punt quart de l'article tercer, sobre termini de resolució pel Consell Executiu i silenci positiu, respectivament, queda negativament emmascarada per la resta de l'article tercer, enfront del qual ja varem manifestar la nostra total disconformitat. I per què? Perquè entenem que el Consell Executiu, una vegada li ha estat tramès l'acord municipal, ha de tenir sols facultat per a ratificar-lo o no ratificar-lo, en cap cas per a modificar-lo com diu la Llei, però tampoc per a anul·lar-lo. En aquest cas, s'atemptaria greument contra l'autonomia municipal. Per descomptat que no hi ha precedent legislatiu ni aquí ni fora que autoritzi aquesta.

Entenem que és també del tot improcedent possibilitar una suspensió de l'acord municipal dins dels quinze dies següents d'haver estat comunicat al Departament de Governació, perquè si el Consell Executiu té tres mesos per a ratificar o no a partir de tal comunicació, no calen mentrestant l'efecte i un subtermini de suspensió sobre un acord que no ha pogut encara sorgir eficaç. No hi ha dubte que hi ha contradicció i incongruència.

I entenem per fi, i no allargant més l'explicació, que la Llei no resol el supòsit que, retornant l'expedient a l'ajuntament per no haver-se ratificat, i amb les correccions proposades pel Consell Executiu, l'ajuntament es mantingui i ratifica el seu primer acord. No ens diu la Llei si preval el segon acord municipal —com nosaltres entenem que hauria de ser, per raó de la seva competència—, o si ho resol el Consell Executiu, cas en el qual seria suficient la falta de la segona iniciativa municipal per a evitar un canvi que no considera adient. La inoperància de la Llei queda manifesta.

Un exemple il·lustrarà el que amb aquesta forma concisa acabo de dir. Imaginem el cas d'un ajuntament, que podria ser el de Mont-roig, per exemple. L'Ajuntament de Mont-roig acorda i tramet el canvi de Mont-roig per Mont-roig del Camp. El Consell Executiu no ratifica i proposa Mont-roig del Baix Camp. L'Ajuntament pot acceptar o no aquesta modificació. Si l'accepta, no hi ha problema. Si no l'accepta i no li correspon a l'Ajuntament decidir-ho definitivament, li serà suficient no seguir el segon tràmit, el de remissió, perquè ens quedi necessàriament impossibilitada l'aplicació de la Llei, i l'Ajuntament de Mont-roig, contra la seva voluntat, ha de continuar tenint el nom de Mont-roig que havia pretès canviar.

Bé, no es comprèn que el buit legal que entenem que la Llei

tractava d'evitar no es tracti de superar, no es tracti de completar a través d'aquesta Llei, que podia ser una llei senzilla, que podia ser una llei àgil, que podia ser aplicable, i que, en canvi, a través de la forma com ha vingut, no diré manipulada, però sí elaborada, esdevingués una llei que és confusa, que és conflictiva i de molt discutible acceptació.

Per exemple, i per acabar...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, passa de molt els cinc minuts.

El Sr. CLUA : I per acabar, un altre exemple, que s'ha dit alguna vegada aquí a la Cambra. El problema, el canvi de nom de Caçà de la Selva. L'Ajuntament de Caçà de la Selva acorda un canvi en el nom, afegint una «s», en lloc de «Casà» dir «Cassà» de la Selva. El Consell Executiu diu que no, que ha de ser amb ç i retorna l'expedient a l'Ajuntament de Caçà de la Selva, que no accepta el suggeriment que li fa el Consell Consultiu i, per tant, queda mort l'expedient i l'Ajuntament de Caçà de la Selva queda amb el nom antic, amb l'original, amb l'anterior, perquè no s'ha pogut produir el canvi. No hi ha disposició a la Llei que permeti autoritzar, que permeti sancionar el canvi sol·licitat per l'Ajuntament. Per tal raó, nosaltres, que pretenem ser legisladors responsables, no hem pogut donar-hi el nostre vot. I repeteixo, sentim que hagi estat aprovada perquè no porta cap solució i sí que és font de conflictes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Jo voldria indicar al Grup de Centristes i a l'Il·lustre Diputat senyor Clua que l'article 101 fa referència a la deliberació en el Ple i que, per tant, si en aquest moment s'hagués presentat l'esmena a què feia al·lusió el senyor Clua, la Presidència l'hauria acceptat a tràmit, complint el text literal de l'article. Per tant, si realment no ha estat acceptada a tràmit és perquè no s'ha presentat. No hi havia ningú que pogués dir abans que no s'acceptaria, perquè aquesta qüestió no havia estat examinada ni per la Presidència ni per la Mesa. Hi ha hagut un error en aquesta part. Naturalment, ara és massa tard per a rectificar-ho, la Llei ha estat aprovada.

El Sr. CLUA : L'equivocació ha estat per la nostra part. El que sí que és veritat és que després d'una discussió es va consultar i ens va arribar a nosaltres la versió que no seria acceptada per la Mesa i nosaltres no hem volgut crear més problemes.

El Sr. PRESIDENT : La Mesa no en tenia notícia, ni oficialment, ni privadament.

El Sr. CLUA : Ho considerem acabat. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a explicació de vot en nom del Grup Socialista té la paraula el senyor Comas.

El Sr. COMAS : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors Diputats, tot felicitant-nos per l'aprovació de la Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya, en nom del Grup Socialista voldria fer les següents acotacions.

Ha estat realment lent el procés legislatiu fins a arribar a l'aprovació d'aquesta Llei. Des d'aquell 14 de gener de 1981, en què el Consell Executiu va trametre al Parlament el seu primer projecte fins avui han transcorregut un any i nou mesos. Aquell projecte va ser retirat un any després de la seva presentació, el febrer del 82, en constatar el Govern que seria àmpliament derrotat per la decidida oposició de diversos Grups, entre ells el Grup Socialista, ja que no podíem acceptar que es trepitgés, com ho feia el projecte de forma flagrant, l'au-

tonomia municipal. Per descomptat que no hi ha precedent legislatiu ni aquí ni fora que autoritzi aquesta.

Entenem que és també del tot improcedent possibilitar una suspensió de l'acord municipal dins dels quinze dies següents d'haver estat comunicat al Departament de Governació, perquè si el Consell Executiu té tres mesos per a ratificar o no a partir de tal comunicació, no calen mentrestant l'efecte i un subtermini de suspensió sobre un acord que no ha pogut encara sorgir eficaçia. No hi ha dubte que hi ha contradicció i incongruència.

I entenem per fi, i no allargant més l'explicació, que la Llei no resol el supòsit que, retornant l'expedient a l'ajuntament per no haver-se ratificat, i amb les correccions proposades pel Consell Executiu, l'ajuntament es mantingui i ratifica el seu primer acord. No ens diu la Llei si preval el segon acord municipal —com nosaltres entenem que hauria de ser, per raó de la seva competència—, o si ho resol el Consell Executiu, cas en el qual seria suficient la falta de la segona iniciativa municipal per a evitar un canvi que no considera adient. La inoperància de la Llei queda manifesta.

Un exemple il·lustrarà el que amb aquesta forma concisa acabo de dir. Imaginem el cas d'un ajuntament, que podria ser el de Mont-roig, per exemple. L'Ajuntament de Mont-roig acorda i trameta el canvi de Mont-roig per Mont-roig del Camp. El Consell Executiu no ratifica i proposa Mont-roig del Baix Camp. L'Ajuntament pot acceptar o no aquesta modificació. Si l'accepta, no hi ha problema. Si no l'accepta i no li correspon a l'Ajuntament decidir-ho definitivament, li serà suficient no seguir el segon tràmit, el de remissió, perquè ens quedi necessàriament impossibilitada l'aplicació de la Llei, i l'Ajuntament de Mont-roig, contra la seva voluntat, ha de continuar tenint el nom de Mont-roig que havia pretès canviar.

Bé, no es comprèn que el buit legal que entenem que la Llei tractava d'evitar no es tracti de superar, no es tracti de completar a través d'aquesta Llei, que podia ser una llei senzilla, que podia ser una llei àgil, que podia ser aplicable, i que, en canvi, a través de la forma com ha vingut, no diré manipulada, però si elaborada, esdevingués una llei que és confusa, que és conflictiva i de molt discutible acceptació.

Per exemple, i per acabar...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, passa de molt els cinc minuts.

El Sr. CLUA : I per acabar, un altre exemple, que s'ha dit alguna vegada aquí a la Cambra. El problema, el canvi de nom de Caçà de la Selva. L'Ajuntament de Caçà de la Selva acorda un canvi en el nom, afegint una «s», en lloc de «Casà» dir «Cassà» de la Selva. El Consell Executiu diu que no, que ha de ser amb ç i retorna l'expedient a l'Ajuntament de Caçà de la Selva, que no accepta el suggeriment que li fa el Consell Consultiu i, per tant, queda mort l'expedient i l'Ajuntament de Caçà de la Selva queda amb el nom antic, amb l'original, amb l'anterior, perquè no s'ha pogut produir el canvi. No hi ha disposició a la Llei que permeti autoritzar, que permeti sancionar el canvi sol·licitat per l'Ajuntament. Per tal raó, nosaltres, que pretenem ser legisladors responsables, no hem pogut donar-hi el nostre vot. I repeteixo, sentim que hagi estat aprovada perquè no porta cap solució i sí que és font de conflictes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Jo voldria indicar al Grup de Cen-

tristes i a l'Il·lustre Diputat senyor Clua que l'article 101 fa referència a la deliberació en el Ple i que, per tant, si en aquest moment s'hagués presentat l'esmena a què feia al·lusió el senyor Clua, la Presidència l'hauria acceptat a tràmit, complint el text literal de l'article. Per tant, si realment no ha estat acceptada a tràmit és perquè no s'ha presentat. No hi havia ningú que pogués dir abans que no s'acceptaria, perquè aquesta qüestió no havia estat examinada ni per la Presidència ni per la Mesa. Hi ha hagut un error en aquesta part. Naturalment, ara és massa tard per a rectificar-ho, la Llei ha estat aprovada.

El Sr. CLUA : L'equivocació ha estat per la nostra part. El que sí que és veritat és que després d'una discussió es va consultar i ens va arribar a nosaltres la versió que no seria acceptada per la Mesa i nosaltres no hem volgut crear més problemes.

El Sr. PRESIDENT : La Mesa no en tenia notícia, ni oficialment, ni privadament.

El Sr. CLUA : Ho considerem acabat. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a explicació de vot en nom del Grup Socialista té la paraula el senyor Comas.

El Sr. COMAS : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors Diputats, tot felicitant-nos per l'aprovació de la Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya, en nom del Grup Socialista voldria fer les següents acotacions.

Ha estat realment lent el procés legislatiu fins a arribar a l'aprovació d'aquesta Llei. Des d'aquell 14 de gener de 1981, en què el Consell Executiu va trametre al Parlament el seu primer projecte fins avui han transcorregut un any i nou mesos. Aquell projecte va ser retirat un any després de la seva presentació, el febrer del 82, en constatar el Govern que seria àmpliament derrotat per la decidida oposició de diversos Grups, entre ells el Grup Socialista, ja que no podíem acceptar que es trepitgés, com ho feia el projecte de forma flagrant, l'autonomia municipal.

La Llei que ara hem aprovat, té procedimentalment el seu origen en el segon projecte que el febrer d'enguany va presentar-nos el Consell Executiu, però només procedimentalment, ja que si les senyores i els senyors Diputats comparen el text del projecte amb el de la Llei hi trobaran diferències ben substancials. Els estalvio de fer-ne una lectura exhaustiva perquè les senyores i els senyors Diputats que ho desitgin podran comparar ambdós textos rellegint el *Butlletí del Parlament de Catalunya* número 65, del 8 de febrer, amb el text del projecte presentat pel Consell Executiu, i el número 87, del 14 de juny, amb el dictamen de la Comissió que ara hem aprovat.

El Grup Socialista se sent satisfet d'haver contribuït a convèncer els representants del Grup de Convergència i Unió, que dóna suport al Consell Executiu, per tal que acceptessin d'introduir-hi els suggeriments dels altres Grups i en tot cas es recollissin totes les esmenes i les posicions del Grup Socialista en el seu articulat, sovint de forma fins i tot literal, modificant així el text del projecte original. Creiem que amb aquesta Llei, que respecta la necessària autonomia municipal, ja que sols es pot canviar el nom d'un municipi si així ho acorda el seu ajuntament, contribuïm també a incitar aquells ajuntaments que encara no ho hagin fet a actuar a favor de la recuperació dels topònims que formen part de la història i de la tradició de Catalunya.

Moltes gràcies, Honorable senyor President. Moltes

gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. **PRESIDENT** : Per a explicació en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. **HORTALÀ** : El senyor Casas-Salat, senyor President.

El Sr. **PRESIDENT** : El Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. **CASAS-SALAT** : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument només per definir la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya en relació amb la votació d'aquesta Llei.

En primer lloc, els vull manifestar que m'he emportat una sorpresa en veure la reacció dels Centristes, dels Il·lustres Diputats Centristes. Em fa l'efecte que això potser s'hauria pogut discutir, se n'hauria pogut parlar una mica en Comissió. Jo no tinc memòria que s'hagués fet, potser sóc una mica amnèsic, però no ho recordo, potser sí. *(El senyor Clua manifesta el seu desacord amb les paraules de l'orador.)* No, no, no, no el vull contradir, senyor Clua. No s'ho prengui com una al·lusió personal. Ara bé, sí que em sembla que la Llei ha quedat bastant ajustada i bastant bé. Jo em pensava que aquesta seria una llei d'aquelles que s'aproven per aclamació, d'aquelles en què habitualment tothom està d'acord, com per exemple la de Fundacions Privades, però, en fi, la realitat és múltiple i la lògica és poca. Això és el que ha passat.

Ara bé, jo només els diré una cosa. Jo crec que aquesta Llei, nosaltres l'hem votada afirmativament perquè la considerem necessària. És a dir, és una Llei que feia falta. Calia, precisament com ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Comas, que nosaltres tinguéssim cura de la nostra herència i dels nostres topònims, etc. Està a l'Exposició de motius. Ara bé, el que també vull dir d'aquesta Llei és que és una llei funcional, té una gran funcionalitat i una gran diversitat. Preveu totes les circumstàncies que es poden donar en el marc legal, preveu la situació d'aquells noms que han de seguir igual, preveu la situació dels que han de canviar, preveu els que s'han de canviar, a insinuació del Consell Executiu, i preveu la necessària traducció d'alguns noms que ara, en aquest moment, tenen la seva expressió en llengua castellana, passar-los a la llengua catalana. En conseqüència, jo crec que el procediment és vàlid i és utilitzable, i no crec que es produeixin les anomalies, —vaja, un no és profeta— que denunciava l'Il·lustre Diputat senyor Clua.

Ara bé, en arribar en aquest punt, i vista la forma com s'ha portat el debat, més que dir que nosaltres estem contents d'aquesta aprovació, els voldria fer notar una cosa. Jo voldria fer una petita reflexió que potser no té massa a veure amb el contingut d'aquesta Llei que tots direm que és perfecta, que està molt bé, etc. etc., sinó que aquí s'acaba de suscitar un problema que és un problema que potser és donat per un adjectiu. En aquesta Cambra hi ha el costum d'utilitzar termes, de vegades sentim la paraula «és obvi», «obvietat», etc., que utilitzen alguns. Altres vegades sentim a parlar de «racionalitat» i d'altres termes de tipus gramatical. Jo crec que la paraula aplicable aquest dia és la de «viabilitat». I a mi em comença a preocupar una cosa : si aquesta Llei serà viable o no serà viable, vist que un partit que està molt connectat en aquest moment amb el que ara encara és al Govern —no sabem si ho serà després del 28 d'octubre, això és una cosa que està pendent de les urnes—, doncs em comença a preocupar que també no tingui una tara d'inconstitucionalitat d'aquelles in-

comprensibles, com la que ha tingut la Llei de Fundacions Privades Catalanes. Em comença a preocupar que no passi com amb la zona volcànica d'Olot, i això és una cosa que em preocupa perquè crec que va en detriment i en minva d'aquest Parlament. De tota manera, jo, en nom del Grup que represento, crec que la Llei és operativa i que la Llei està ben feta.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. **PRESIDENT** : Per a l'explicació de vot en nom del Grup de Convergència i Unió...

El Sr. **BIGATÀ** : El Diputat senyor Ricard Masó, senyor President.

El Sr. **PRESIDENT** : El Diputat senyor Masó.

El Sr. **MASÓ** : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup, el Grup de Convergència i Unió, valorem molt positivament l'aprovació d'aquesta Llei, que, altrament, hem votat favorablement en tot el seu articulat. És una Llei que posa un punt final a la castellanització en la grafia i en el nom de molts municipis i que al mateix temps serveix de punt de partida per a aconseguir la recuperació, el retorn a les formes genuïnes dels nostres noms. Perquè, senyores i senyors Diputats, molts segles de descurança, d'imposició, d'ignorància i, fins i tot, de mala fe, han desnaturalitzat aquesta parcel·la, que és prou important en la configuració de la nostra identitat nacional. Els noms de lloc són part essencial del patrimoni d'un poble, com es diu a l'Exposició de motius d'aquesta Llei, i és que la toponímia ens proporciona el testimoni d'una part del nostre antic vocabulari, que gairebé no es conserva més que en els noms de lloc i, per tant, també en els noms dels pobles. Els topònims ens il·lustren sobre aspectes de la història, de la distribució geogràfica, de les colonitzacions forasteres que, en molts casos, gairebé no podríem conèixer d'altra manera.

Així, trobem el pas dels ibers, sobretot al nord-est de Catalunya, al Pallars, a la Ribagorça i a l'Urgell, en els llocs que porten noms com Aristot i Pont de Suert. Més a llevant trobem el pas de la cultura celta en noms com Dòrria, Núria i Osor. A la Cerdanya, al Ripollès i a l'Empordà, i també en altres indrets, en noms com Freser, Carmançó, Vilaür, Vilopriu i Toloriu, s'hi reflecteix el pas de cultures germàniques. Més al sud, els noms àrabs són també indicatius del seu passat, amb Jafra, Gallifa, Gelida, Almenar, etc. No cal dir com ha estat d'abundosa la relació de patronímics que tenen el seu origen en el món romà.

Com podem malmenar aquest patrimoni històric? Com podríem acceptar que persisteixin les deformacions del nostre vocabulari toponímic, que és reflex del nostre passat? Calia resoldre aquesta situació, però el camí per a trobar una situació vàlida no ha estat pas fàcil. Perquè, si bé hi havia una nomenclatura elaborada per la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, adoptada com a oficial per la Generalitat l'any 33, a conseqüència dels canvis en el poblament durant els darrers decennis, en què la toponímia del nostre país ha estat sovint en mans de persones sense cap formació lingüística, han reaparegut les antigues deformacions per castellanització, han estat creades algunes invencions desafortunades i s'han estès els noms múltiples, com reconeixia recentment l'Institut d'Estudis Catalans.

És per aquest motiu que aquest mateix Parlament havia

pres, al seu dia, l'acord que el Consell Executiu confeccionés la llista dels actuals municipis de Catalunya, amb els noms catalans adaptats a l'ortografia correcta i a la tradició. Però amb la llista demanada no n'hi havia prou. Calia incorporar a aquest procés de recuperació històrica els nostres pobles, viles i ciutats i calia regular la competència que en aquesta matèria li atorga l'article 9.8 de l'Estatut.

No és veritat, de tota manera, que les esmenes socialistes han aportat una nova concepció del projecte presentat pel Govern. Les seves esmenes, les esmenes del Grup Socialista, només han servit, en tot cas, per a detallar alguns termes del procediment, que podien ben bé haver estat disposicions reglamentàries. El nostre Grup, malgrat tot, va acollir amb satisfacció les seves esmenes i va proposar una redacció transaccional que corregia les falles de congruència. Aquesta nova redacció, avui, ha estat recollida majoritàriament en el text definitiu.

En qualsevol cas, ja l'article primer del projecte presentat pel Consell Executiu contemplava d'una manera explícita que era l'ajuntament del municipi qui havia de prendre l'acord sobre el seu canvi de nom, i en un altre article, en el tercer, es determinava en quines condicions podia considerar-se vàlid l'acord. En aquest sentit, el text que acabem d'aprovar diu exactament el mateix que deia el text del projecte original, encara que, a l'articulat del Dictamen de la Comissió, s'hagi introduït una nova lògica en l'ordre d'exposició. Per tant, no hi ha hagut cap canvi en l'orientació que tenia al principi, i per això el Grup Socialista no pot dir que gràcies a les seves aportacions hagi estat així. Altrament, l'esmena a la totalitat que el Grup Socialista havia presentat i que va ser rebutjada no va prosperar, ni podia fer-ho, perquè els arguments amb què la defensaven es basaven en uns drets del municipi exactament contemplats en el text original.

Finalment, després del resultat positiu d'aquesta votació, no podem amagar la nostra satisfacció, perquè avui, amb l'aprovació d'aquesta nova Llei presentada pel Consell Executiu, aquest Parlament dona solució a aquest problema que Catalunya patia, que pateix, des de ja fa molt de temps. Per això l'hem votat favorablement.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, té la paraula el Diputat senyor Borja en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. BORJA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta Llei té una certa importància, no solament pel temps que ha trigat —encara que només el cost de producció—, és a dir, una llei que gairebé ha costat dos anys ja se suposa que o ha de ser molt important o, tenint en compte que només té quatre articles, potser és que estava molt mal plantejada inicialment, que és també aquest cas. És a dir, coincidim en la importància dels noms, de la toponímia, com a patrimoni d'un poble, com a elements de la seva història i tradició, i també coincidim en la competència genèrica que té la Generalitat en la defensa, tant en l'ordre lingüístic com en el seu contingut toponímic estricte, del respecte d'aquest patrimoni. Per a nosaltres no hi ha cap dubte i, en tot cas, pel Dictamen del Consell Consultiu, que va ser publicat en el mateix *Butlletí* d'aquest Parlament, és prou evident que no hi ha un problema de competència de la Generalitat, del Parlament de Catalunya,

per a intervenir en aquest cas, que no hi ha un problema d'autonomia municipal amb el text de la Llei tal com ha quedat. Ara bé, el problema d'aquesta Llei, el que explica aquests dos anys de producció —gairebé dos anys de producció—, és un problema prou important perquè sigui dit i sigui exposat en la motivació del vot.

Nosaltres hem considerat des del primer moment que és el municipi, sobretot, el responsable, el gestor directe d'aquest patrimoni. I no per una concepció legalista radical del principi de l'autonomia municipal. Això és perquè pensem, senzillament, que els ciutadans de cada municipi són els que millor poden dir-nos quin és el nom viu d'aquell municipi, quina és la grafia tradicional, quina és la paraula amb la qual se'ls identifica i s'identifiquen. Fins i tot —una qüestió curiosa, una referència que penso que és molt significativa—, en el projecte inicial que va presentar-nos el Consell Executiu, que es deia «projecte pel qual s'aprova la llista de noms de municipis», s'hi afegia un annex de l'Institut d'Estudis Catalans, on es deia, on es reconeixia que molt sovint els noms —sobretot els noms més conflictius— no tenen una solució tècnica o científica o històrica única. És clar. És a dir, quan hi ha conflictes sobre les *ss* o la *c*, o quan un poble que es diu «Davall» vol dir d'avall, cap avall, o vol dir de la vall, etc., no hi ha una solució única. I per això deia, concretament, que l'Institut creu que la decisió sobre els noms recau, en últim terme, en els habitants de cadascun dels municipis. I, amb aquest annex, que el mateix Consell Executiu ens donava com a peça justificatòria i de legitimació, se'ns dona un projecte on s'estableix la llista definitiva dels noms. I aleshores, cada municipi afectat havia d'iniciar un expedient de canvi si volia canviar un nom que li era imposat, que apareixia com a imposat per la Generalitat de Catalunya. Se'ns podrà dir que als anys trenta es va fer quelcom de semblant, és a dir, que la Generalitat del 33 va establir per decret una llista. Però, en primer lloc, als anys trenta es va fer una cosa una mica diferent. El que es va fer per decret va ser una llista que es va portar a la informació pública, i aquesta llista no havia estat elaborada ràpidament, havia estat elaborada del 31 al 33 per una ponència formada, precisament, per Joan Coromines, per Josep Maria Casacuberta i per Pompeu Fabra, en un context lingüístic i polític molt diferent. Lingüístic, perquè el català era una llengua molt menys consolidada que en aquests moments i polític perquè no hi havia els problemes, fins i tot diria de susceptibilitat, de diferenciació política, de maduresa dels poders locals, en relació amb la Generalitat. Era un projecte que, si s'hagués aprovat, encara que amb modificacions, però amb aquell caràcter, hauria portat a una guerra absurda, però greu, una guerra permanent, perquè els municipis s'haurien sentit atemptats en la seva autonomia, en el seu dret a anomenar-se, per una decisió del Parlament de Catalunya a partir d'un projecte del Consell Executiu.

No m'estendré en la història; ha estat una Llei amb una història complicada, després de moltes discussions en la ponència es va obrir un segon termini d'esmenes. Cal dir que nosaltres no vam entrar mai en el joc de proposar esmenes als noms concrets que hi havia a la llista, sinó que vam presentar des del primer moment un altre tipus de projecte de llei dient : senyors, són els municipis els que han de decidir el seu nom, els que han de modificar-lo, els que han de canviar-lo i, en tot cas, la Generalitat ha d'exercir amb molt de compte una

funció tutelar d'aquest patrimoni històric i lingüístic.

Finalment, un altre Grup, el Grup Socialista, va presentar també al novembre una esmena en aquest sentit. La llei es va retirar i ha vingut una altra llei. Una altra llei que, de tota manera, cal dir que en el projecte inicial encara tenia un poc de l'anterior. És a dir, sobre quatre articles, els dos primers articles deien que per a canviar el nom d'un municipi ho ha d'acordar el Consell Executiu de la Generalitat. I el segon article deia que el Consell Executiu decidirà si s'adiu amb la toponímia catalana correcta, etc., sense cap norma cautelar, sense cap procediment de negociació, sense establir criteris rigorosos : què volia dir la toponímia correcta, etc.

Aquest projecte de llei ja hem dit que ha estat molt modificat. Nosaltres, en una llei de quatre articles, vam fer nou esmenes, pràcticament totes elles de contingut, i se n'han admès vuit. Pensem que és una llei que, globalment, és molt adequada, que hi queda clara la competència municipal, que s'hi afegeixen aspectes importants respecte al projecte inicial, com són la informació pública, la possibilitat que la Generalitat, el Consell Executiu, sigui qui s'adreci als municipis perquè iniciïn un procés de modificació. En tot cas, s'explicita una mica més quan es podrà suspendre un acord municipal de canvi de nom : quan hi haurà confusió amb el nom d'un altre municipi, quan hi ha una incorrecció lingüística o quan no s'adigui amb la toponímia catalana tradicional —aquest últim criteri és el més discutible—; però, en tot cas, és una llei que nosaltres considerem globalment positiva, amb un problema. Amb un problema que volem dir. Nosaltres hem votat a favor, mantenim el nostre acord general sobre la llei, però és un problema, i és que —ja els ho anunciem— hi ha una situació conflictiva que la llei no resol. És a dir, en un cas que un municipi decideixi un canvi de nom i que la Generalitat, el Consell Executiu, primer el suspengui i després anul·li aquest acord, la situació queda bloquejada. Ens podem trobar amb la situació absurda que, per desacord entre el Consell Executiu i el municipi, un nom que cap dels dos no vol quedí com a nom del municipi. Aquest és un problema no resolt formalment, encara que nosaltres pensem que en l'esperit de la llei sí que s'ha resolt. És a dir, l'esperit de la llei, què és? És competència municipal. I abans d'anul·lar un nom, etc., es diu que «el Consell Executiu donarà audiència a les parts interessades —en aquest cas els ajuntaments— i consultarà les institucions científiques». És a dir, que ja s'obre un procés de negociació en el text de la llei que permet —a mi em sembla—, malgrat aquest defecte de la llei, superar aquest problema. Ara bé, aquest és un problema que és aquí, que el volem assenyalar. Nosaltres hem votat a favor perquè la llei és globalment positiva perquè l'hem fet entre tots, perquè no volem participar en el joc d'enfrontar ajuntaments amb Generalitat i, en defensa, diríem —segurament ben intencionada—, de l'autonomia municipal exacerbadada, contribuir a la fragmentació de Catalunya i a la dependència de Catalunya envers els poders centrals. I per això hem votat a favor, i també perquè aquesta llei ha estat un petit exemple d'allò que deien senyors i senyores Diputats del Grup que dona suport al Govern, que no entenien bé què volíem dir quan la setmana passada parlàvem d'un treball, d'una política unitària, a partir de l'impuls de les forces d'esquerra; aquest és un petit exemple. A partir de l'impuls de les esquerres ha sortit una llei, ara bé, com que

les forces d'esquerra no són les que governen, en comptes de fer-se en tres mesos —que es podia fer perfectament—, s'ha fet en gairebé dos anys.

Dictamen sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Passem al segon punt de l'ordre del dia, discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. Per a la presentació de la iniciativa, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, no hi ha dubte que els homes han sentit sempre la necessitat d'imaginar les formes del país on vivien i de les terres per on havien de viatjar. Dins aquest camp del coneixement, històricament els pobles catalans tenen una llarga tradició de compilació sobre informació cartogràfica. Sols voldria recordar el recent 600 aniversari del primer atlas català, encarregat per Joan I, fill de Pere el Cerimoniós, als mallorquins Cresques Abraham i al seu fill Jafuda Cresques. És de general acceptació que l'atlas català d'en Cresques és un dels ponts que més lliguen el coneixement geogràfic de l'Edat Mitjana amb el Renaixement, que no fou únicament un reviscolament del pensament de Grècia i Roma, sinó també una coneixença del món oriental, tal com ho demostra el mapamundi que hem esmentat.

Aquesta remembrança històrica ens permet de centrar dins un corrent de coneixement geogràfic la presentació del Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, que, com a Institut autònom dependent del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, té com a objectiu l'estudi i la implantació dels processos productius de la informació cartogràfica. Ens allargaria massa la descripció detallada dels programes que s'assumiran de manera immediata per tal d'acotar l'enorme dèficit actual. N'hi ha prou a fer memòria que l'evolució de la cartografia i de les ciències connexes, en general, és la història de l'augment progressiu amb què són determinats els elements distància i direcció. Aquest camí ens condueix avui a ultrapassar el concepte de carta o mapa com a element bidimensional, que conté la informació geogràfica, i contemplar la construcció i l'ús de sistemes d'informació geogràfica que, alhora, integren un conjunt de ciències i tecnologies del tipus topogràfic, fotogramètric, d'anàlisi i mesura, etc.

D'altra banda, des d'un punt de vista més utilitari, és d'acceptació comuna el concepte que la cartografia és la infraestructura de la infraestructura, bo i entenent que, el disseny precís de qualsevol tipus de decisió, cal fer-lo damunt d'una informació territorial, que s'anomena cartografia o sistema d'informació cartogràfic. El ràpid desenvolupament tecnològic realitzat en els darrers decennis ha conduït, gràcies al creixement paral·lel dels mitjans de transport i a la densificació de les xarxes de comunicacions, a una expansió de l'activitat i de la iniciativa conduent a l'expansió territorial en els aspectes del creixement industrial, de l'habitatge, turístic i d'altres gèneres.

Aquest conjunt de fets condueix, avui dia, a la necessitat de fer cara a la racionalització i protecció de l'ús del sòl, i a la

quantificació de la seva valoració i conservació dins un quadre general de programació urbanística i territorial. Aquest conjunt de factors propis d'una societat en creixement demanen i es conjuminen amb altres de creixent exigència tècnica, com poden ser els capítols de planificació del transport i de la construcció de cadastres integrals —per esmentar-ne només dos d'importància capital—, posen un termini immediat al moment en el qual Catalunya pugui comptar amb la informació que es plasmarà damunt de les cartes tècniques d'1 :5 000 o 1 :2 000 i els seus sistemes d'informació de suport. Aquest conjunt de documents i informacions serviran com a base per al coneixement i l'estudi del territori, la seva gestió econòmica, la dels seus recursos, i per a la protecció i l'execució de les grans obres d'enginyeria.

Aquests dos exemples, que a mi em semblen ben propers, són per a adonar-nos de la importància que té el projecte que avui aprovem, la importància que té el fet que l'Institut de Cartografia de Catalunya tiri endavant la tasca que, avui, el Parlament de Catalunya li vol confiar.

Tenim tot un reguitzell de plans d'urbanisme, que moltes vegades són acusats de ser un motiu de retard en el que és el planejament dels diferents pobles, o que són acusats de ser un motiu de frenar, per exemple, la indústria de la construcció, quan moltes vegades, aquest planejament es veu frenat ell mateix per la manca d'una infraestructura, per la manca d'una cartografia que no és a l'abast dels tècnics que porten el planejament. I tenim, d'altre costat, un altre exemple també que pot solucionar aquest mateix Institut de Cartografia, que és que una sèrie de lleis que en el Parlament espanyol es van aprovar, d'ajuda als mateixos ajuntaments —la Llei del juny de 1980—, en definitiva, tenen en compte aquesta nova participació dels ajuntaments en els impostos de l'Estat; a través de les figures de la participació en la contribució urbana. Tot això requereix forçosament que tots aquests ajuntaments tinguin un cadastre ben fet. És a través justament, doncs, de l'Institut Català de Cartografia que es poden solucionar aquests dos problemes que he citat i que he posat a la seva consideració.

Si tenim, crec jo, una certa visió de futur veiem la nostra inserció dins d'un àmbit europeu, amb una configuració de més de cinquanta regions europees per als inicis del vinent segle. Donats els relativament llargs i costosos intervals de temps necessaris per a la formació de les institucions científiques i tècniques, cal veure que els països de l'Europa desenvolupada ja fa molts anys que han començat el procés de descentralització i potenciació de les institucions geogràfiques, cartogràfiques i geodèsiques.

Sols per fer esment de les ciències lligades a l'Institut que avui ens ocupa... Però cal recordar altres ciències, igualment importants com les geològiques, els recursos hídrics, els cadastres territorials, la meteorologia, etc. Aquesta racionalització, amb la situació dels òrgans tècnics en les regions o Comunitats Autònomes, té ja un funcionament ple, mitjançant els instituts específics, als *länder* de la República Federal Alemanya, als cantons de la Confederació Helvètica, a les regions de la República Italiana i a d'altres Estats europeus. Fins i tot Estats de superfície territorial més petita que Catalunya, com és el cas de Bèlgica, tenen una clara distribució de les instal·lacions tècniques i departaments de recerca i producció, per tal d'apropar-se més al territori i a la seva problemàtica real

Aquest conjunt de tasques fins aquí exposades seran assolides dins el programa d'actuació de l'Institut Cartogràfic que avui proposem, i és intenció del Departament de Política Territorial i Obres Públiques d'introduir la modernitat tecnològica dins els objectius de planificació i gestió territorial pròpia del Departament. Però, en qualsevol cas, la presa de decisions és sempre entorpida pel mateix dèficit informatiu —manca d'informació que, com els deia abans, es lliga molt directament a la manca de recursos. Aquest Departament creu que el coneixement territorial, a nivell cartogràfic, tant a nivell rústic com urbà, es pot afrontar de manera immediata per tal de reduir progressivament els dèficits estructurals i d'informació actualment existents.

Cal fer palès el decidit propòsit de mantenir viu l'estudi de les ciències i les tècniques que actualment empren els Estats moderns, i de dur a terme la seva implementació a Catalunya i, en els casos en què es demostrï convenient i renditiu, en aquest sentit, ja s'iniciaran, en els pressupostos del 81 i del 82, la d'inversions, amb dotacions humanes i materials, amb l'estructuració del que ha estat fins ara Servei Cartogràfic de la Direcció General de Política Territorial, que en la present Llei és traspassat —tot aquest material, tant humà com de dotació física— a un Institut Cartogràfic, per tal de formar el nucli inicial que es pugui desenvolupar de manera immediata.

Dins d'una política de consolidació de les institucions catalanes, la creació d'aquest tipus d'institucions científico-tècniques té una importància fonamental ja que l'evolució de qualsevol país és sempre funció de la seva infraestructura d'Estat.

Per tot això, senyores i senyors Diputats, demano l'aprovació del present Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Res més, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun membre de la Comissió desitja presentar el Dictamen? (*Pausa.*) Passem, doncs, ja que no hi ha cap esmena a la totalitat, directament al debat i discussió respecte a l'articulat.

Als articles 1, 2, 3 i a la lletra a) de l'apartat primer de l'article 4 no hi ha cap esmena. Proposo, doncs, a les senyores i als senyors Diputats, de votar-los conjuntament.

Els qui estiguin d'acord amb el text del Dictamen, els articles 1, 2, 3 i la lletra a) de l'apartat primer de l'article 4, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles enumerats 1, 2, 3 i la lletra a) de l'apartat primer de l'article 4 han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A la lletra b) d'aquest mateix apartat de l'article 4 hi ha una esmena del Grup Socialista. (*El senyor Simó demana per parlar.*)

El senyor Simó té la paraula per a defensar-la.

El Sr. SIMÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el conjunt d'esmenes del Grup Socialista, reservades per a defensar davant d'aquest Ple, són l'esmena 9, l'esmena 10, 11 i 41 del Dictamen, que vaig a defensar conjuntament.

Les quatre esmenes que a continuació defensaré tracten de la supressió de les paraules «societat anònima», i la reordenació dels punts b) i c) de l'apartat 1 de l'article 4, i la supressió de l'apartat 2), també de l'article 4.

Entenem que l'Institut Cartogràfic de Catalunya, com a organisme autònom de la Generalitat, contemplat en els seus articles 1 i 2, ja té les possibilitats de formar societats, siguin anònimes o no, entres altres moltes possibilitats, que li facilita la legislació vigent a què es fa referència pel fet d'ésser un organisme autònom.

L'enumeració concreta, amb la possibilitat que l'Institut Cartogràfic pugui formar o crear societats anònimes, i no altres possibilitats o instruments, que també pot realitzar l'Institut Cartogràfic, com a organisme autònom que és, ens fa pensar que hi ha una voluntat política, de part del Consell Executiu, de fer constar en l'articulat aquesta funció en concret, i no altres funcions que també pot fer. Per a determinar les competències que, com a organisme autònom, té l'Institut Cartogràfic de Catalunya, hi hauria dos possibles camins a establir en la llei : o una relació exhaustiva de tots els instruments a l'abast de l'organisme autònom, per a complir amb el fi que li correspon; o l'altre camí, que seria suficient d'assenyalar que tindrà al seu abast tots aquells instruments, tant de dret públic com privat, que li siguin propis per la seva naturalesa.

És evident que el camí del Projecte de Llei és el segon. Però fa unes referències innecessàries, des del nostre punt de vista, a funcions concretes, entrelaçant així els dos camins que, separadament, serien correctes.

Amb aquesta esmena creiem que el redactat de l'articulat de la Llei és molt més correcte i coherent, sense que això signifiqui cap tipus de retall a la possibilitat, si s'escau, de formar part, l'Institut Cartogràfic, en aquelles societats anònimes o no que cregui, car és una competència que, com a organisme autònom, la llei li atorga.

Per aquests motius, senyores i senyors Diputats, els demanem el vot favorable a les esmenes presentades pel Grup Socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra?

El Sr. BIGATÀ (*de l'escó estant*) : El Diputat senyor Ricard Masó.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat senyor Masó té la paraula per al torn en contra.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breu, per a respondre també a la intervenció del Diputat senyor Simó. El nostre Grup, contràriament al que exposa el representant del Grup Socialista, creu que, la possible intervenció de l'Institut en les societats mercantils, cal explicitar-la expressament en aquesta Llei de creació. Altrament, en el cas que l'aplicació de la legislació vigent per a entitats autònomes ja comportés la possibilitat d'aquesta mena de relacions, no hi és tampoc sobrer l'especificació d'intervenir en societats, com ho fa el text del Dictamen. No ho és, ja que és un gran recurs d'agilització el fet de poder participar en societats que, amb el quadre actual i amb la conveniència de poder efectuar contractacions amb altres procuracions, són un mitjà al qual l'Institut no cal que renunciï, ni hauria d'haver-hi de renunciar.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem a votació, doncs, l'esmena núm. 9 del Grup Socialista, a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 18 abstencions.

Passem ara a votació, del text del Dictamen, la lletra b) de l'apartat 1, d'aquest article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

L'esmena número 10 a la lletra c), d'aquest mateix apartat 1 de l'article 4, ha estat ja defensada pel senyor Simó, i el torn en contra del senyor Masó també es referia a aquesta mateixa esmena.

Podem passar, doncs, directament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena de supressió de la lletra c), de l'apartat 1 de l'article 4, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 18 abstencions.

Queda ara l'esmena número 11, que es refereix a l'apartat 2. Abans votarem el text del Dictamen per a aquesta lletra c) de l'apartat 1 de l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 76 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Bé, ara a l'apartat número 2 d'aquest article hi havia l'esmena número 11 del Grup Socialista, però, sembla que en la mateixa motivació de l'esmena, igual com en la motivació de l'esmena número 41 a l'article 12, s'entén que aquestes esmenes eren per coherència amb les esmenes anteriors i que, per tant, queden decaigudes.

En aquestes condicions podríem ara votar fins a l'article 10 inclòs, a menys que alguns de les senyores i els senyors Diputats tinguin alguna oposició que es faci la votació conjunta..., perdó, fins a l'article 6; a l'article 7 hi ha una esmena.

(*El senyor Capdevila demana per parlar.*)

El Sr. CAPDEVILA (*de l'escó estant*) : Retirem l'esmena a l'article 7, o sigui que poden ser votats.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Aleshores, retirada l'esmena a l'article 7, podríem votar, com havia dit abans, fins a l'article 10 inclòs.

Hi ha alguna oposició?

(*El senyor Martín i Toval demana per parlar.*)

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*) : Nosaltres voldríem que es votessin separadament els apartats d'articles que, malgrat que les esmenes hagin estat decaigudes, estaven afectats per aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, d'acord. Aleshores, comen-

cem per votar primerament l'apartat número 2 de l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat 2 de l'article 4 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Podem ara votar els articles 5, 6, 7, 8, 9 i 10, sobre els quals no hi ha cap esmena, i també l'apartat primer de l'article 11 i, de l'apartat segon, les lletres a), b), c) i d), sobre els quals tampoc no hi ha cap esmena.

(El Sr. Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, l'esmena a la qual el President es refereix és a l'article 12, no l'11.

El Sr. PRESIDENT : No, hi ha una esmena tècnica a l'article 11 (*pausa*), que em sembla que porta la signatura del senyor Martín. (*Rialles.*)

Bé, aleshores, no hi ha inconvenient per part del Grup Centrista que es votin conjuntament tots aquests articles? (*Pausa.*) En aquest cas votem, doncs, els articles 5, 6, 7, 8, 9, 10 i de l'article 11 l'apartat primer i l'apartat segon, fins a la lletra d) inclosa.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 5, 6, 7, 8, 9, 10, apartat primer de l'article 11 i de l'apartat segon les lletres a), b), c) i d) han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

Sobre la lletra e) de l'article 11 hi ha una esmena de substitució d'una simple preposició, és a dir, és una esmena purament tècnica, gramatical, de la qual, demano al senyor Secretari que en doni lectura. L'esmena porta la signatura de tots els Grups parlamentaris.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «e) Proposar les mesures precises i necessàries perquè la nomenclatura i simbologia utilitzades per l'Institut siguin les mateixes en les entitats cartogràfiques que coordina.»

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena que ha estat llegida, a la lletra e) de l'apartat 2, de l'article 11, ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Podem ara votar, perquè no hi ha esmena, la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 11, i de l'article 12, apartat primer, les lletres a), b), c) i d), és a dir, les dues línies inicials i les lletres a), b), c) i d).

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

La lletra f) de l'apartat 2 de l'article 11 i l'apartat primer de l'article 12 fins a la lletra e), és a dir, fins a la lletra d) inclosa, han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

Anem ara a votar la lletra e) de l'apartat primer de l'article 12.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra e) de l'apartat primer de l'article 12 ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents..., perdó, ha quedat aprovada, no per la unanimitat dels presents, sinó per 76 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Bé, continuem, doncs, i ara no hi ha cap més esmena fins a arribar a una esmena tècnica a la Disposició Final Primera. Podem votar, doncs, les lletres f) i g) de l'apartat 1 de l'article 12, els apartats 2 i 3 d'aquest mateix article, l'article 13, l'article 14 i la Disposició Addicional, si cap de les senyores i senyors Diputats no hi té inconvenient.

Votem, doncs, conjuntament tots els articles indicats en el text del Dictamen.

Els que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les lletres f) i g) de l'apartat 1 de l'article 12, els apartats 2 i 3 d'aquest article, els articles 13 i 14 i la Disposició Addicional han quedat aprovats per la unanimitat dels presents.

A la Disposició Final Primera hi ha una esmena tècnica que porta la signatura de tots els Grups i que aquesta vegada no es refereix a una qüestió gramatical, sinó a l'enumeració dels serveis geogràfics de l'Estat.

Prego al senyor Secretari que en vulgui donar lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «L'establert en aquesta Llei s'entendrà sens perjudici de les competències que li puguin correspondre a l'Administració central de l'Estat, i en especial al Consejo Superior Geográfico, Instituto Geográfico Nacional, Servicio Geográfico del Ejército de Tierra, Instituto Hidrográfico de la Marina i Servicio Cartográfico del Ejército del Aire.»

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Final Primera ha quedat aprovada, amb el text esmenat que acaba d'ésser llegit, per la unanimitat dels presents.

Finalment, podem posar a votació la Disposició Final Segona, que no té cap esmena i, ja que no hi ha Exposició de motius, el títol de la Llei.

Anem a votar, doncs, la Disposició Final Segona i el títol de la Llei conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Final Segona i el títol de la Llei han quedat aprovats per la unanimitat dels presents i, amb això, ha quedat aprovada la totalitat de la Llei.

Algun Grup parlamentari desitja explicar el seu vot? El senyor Pérez Guerra té la paraula en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PÉREZ GUERRA : Señor Presidente, señores y señoras Diputados, hemos votado favorablemente el Proyecto

de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, en primer lugar, porque creemos que su estructura normativa permite responder a las necesidades demandadas en el campo cartográfico y expresadas en la justificación de motivos, y así articular un ente capaz de lograr una cartografía moderna.

En segundo lugar, porque el Instituto Cartográfico, dada su estructura, su articulación, permite al mismo tiempo combinar nuevas técnicas con las técnicas clásicas. Permitirá combinar técnicas modernas, como la fotogrametría, la computerización electrónica y nuevas técnicas de geodesia que suponen buscar una alimentación externa, y al mismo tiempo permitirá seguir potenciando las técnicas clásicas, como los trabajos propios de los métodos de campo.

Es importante recordar que en la historia de Cataluña —que ya lo ha hecho el Ilustre señor Conseller— ha habido una tradición cartográfica, y al mismo tiempo hemos de recordar también que ha habido excelentes profesionales de la topografía y de la cartografía, y que hoy ejercen en nuestro territorio, recorriéndolo a pie, transportando taquímetros, cintas, pilas o libretas topográficas como si fueran propios miembros corporales. Esta dedicación al trabajo de campo hay que recogerla, y esto nos lo permitirá el nuevo Instituto Cartográfico. Y en tercer lugar, la hemos votado porque su organización, su estructura es imprescindible para responder a las tendencias modernas de hacer proyectos a base de grandes proyectos, y proyectarlos a base de grandes equipos técnicos.

Por otra parte, hemos votado en contra de las enmiendas mantenidas por el PSC y que se refieren a los textos de los apartados 1, letra c), y 2 del artículo 4. Evidentemente, para justificar esta actitud, y quizá pensando un poco en el hecho histórico de que la cartografía nace con los topógrafos o con los geómetras griegos, y sobre todo en la compilación de la geometría euclidiana —recordemos, por tanto, una anécdota, en la qual en un diàlego entre el sabio Anatarsis y el rey Solón, Anatarsis le pregunta al rey Solón si creía haber dado a su pueblo las mejores leyes; Solón contestó: «Las mejores de que es susceptible.». Este concepto de lo que es susceptible es primordial en una ley que propugna una combinación de resultados entre estructuras administrativas o de administración y estructuras técnico-científicas de componentes fuertemente elevados, que son muy diversas, que al mismo tiempo reunirá equipos multidisciplinarios, informaciones de muy distintas procedencias y es necesario, por tanto, tener en cuenta este aspecto de lo que es «susceptible». Y lo que no podemos hacer en este caso es cerrar puertas a recibir impulsos de información, impulsos de trabajo, y tampoco cerrar puertas para enviar al exterior, también, los propios conocimientos a efectos de conseguir una combinación superior.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señores y señoras Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Garreta.

El Sr. GARRETA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la nostra posició davant del Projecte de Llei de creació d'un organisme autònom capaç de generar informació cartogràfica, coordinar les diferents entitats que actualment en produeixen en l'àmbit del país, i aqueixes amb les de l'Estat, efectuar-ne la difusió, i facilitar-hi l'accés a les entitats i orga-

nismes consumidors d'aqueixa cartografia ha estat, des d'un bon principi, favorable.

La informació cartogràfica és la primera necessitat que es planteja davant de qualsevol estudi, de qualsevol projecte amb incidència física damunt del territori, ja sigui un pla urbanístic o un projecte d'obres públiques. En el mateix inici, quan es comencen a estudiar les alternatives, és necessari disposar del suport cartogràfic; davant de la inexistència d'un organisme que faciliti aqueixa informació amb la necessària amplitud, els tècnics —particulars o de l'Administració— es troben en la necessitat de proposar unes despeses, de vegades importants, destinades a proveir-se d'un mínim suport cartogràfic.

Per la manca de coordinació entre entitats que es dediquen a la producció de cartografia, es produeix una costosa multiplicitat d'esforços, amb repetició de vols i aixecaments i, per tant, un malbaratament de recursos. De vegades, s'infrautilitzen els vols en efectuar-los amb finalitats territorials molt concretes o limitades, desaprofitant, per manca de coneixement de les necessitats cartogràfiques a curt i a llarg terminis, d'estendre'ls a àrees pròximes amb molt poc cost addicional.

Però la manca de cartografia a l'abast encara té un efecte lamentable, que no voldriem deixar d'assenyalar per la seva especial incidència en els municipis rurals del nostre país, ja que aqueixos municipis, amb una capacitat col·lectiva important de col·laboració en l'obra pública comunitària, molts cops —més dels que serien de desitjar— substitueixen els recursos econòmics per l'aportació del treball personal, el cèlebre «jornal de vila», i es troben amb una dificultat inicial que moltes vegades resulta insalvable : fer front a les despeses de l'aixecament topogràfic, que els són exigides, àdhuc quan el projecte és subvencionat, i en un moment que aquesta subvenció és molt llunyana. Si s'hagués comptat amb una cartoteca important a Catalunya, estic convençut que molts projectes que els nostres vilatans han abandonat decebuts avui serien una realitat.

És per aqueixes raons que el nostre Grup abona des d'un bon començament la creació de l'Institut. Les nostres esmenes, estrictament tècniques i destinades a clarificar i simplificar orgànicament l'entitat que la Llei perfila, han estat assumides en la seva totalitat en el tràmit de Comissió. En l'article 3 varem considerar que la coordinació tècnica a què feia referència l'apartat d) havia d'ampliar-se a les entitats privades; en els articles 8 i 9 assenyalàrem —com altres Grups— la contradicció de nomenclatura entre «Consell rector» i «Consell d'administració», i optàrem pel primer per considerar-lo més ajustat, terminològicament, a l'escomesa que la Llei li reserva.

A l'article 11, proposàrem la identificació del president de la comissió tècnica amb el director de l'Institut, i que aqueixa comissió no havia d'adoptar mesures necessàries per a evitar que es produïssin repeticions de treballs, sinó que, consegüentment amb el caràcter assessor, no executiu establert per la lletra a) de l'apartat segon, havia únicament de proposar-la.

Finalment, varem presentar una esmena de substitució de l'Exposició de motius que va motivar que la del Projecte fos eliminada en el Dictamen.

Pel que fa referència a les esmenes reservades pel Grup Socialista, ens hi hem pronunciat en contra per considerar que un institut és un òrgan de l'Administració com ho pot ser un

patronat o una fundació, i que perd eficàcia si no té l'adequada autonomia de funcionament; que no ha d'ésser subjecte a tot el sistema de controls ordinaris i rutinaris de l'Administració; el control d'aquest tipus d'òrgans es fa des del pressupost i de les juntes o consells rectors adequadament representats, i en aquest aspecte considerem que la Llei és satisfactòria. Amb l'aprovació d'aquesta Llei i la subsegüent creació i posada en funcionament de l'Institut Cartogràfic considerem que es dona adéquadament resposta a una necessitat real del país i un pas endavant en la modernització de la nostra Administració.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El Diputat senyor Masó, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb molt poques paraules explicaré la raó del nostre vot favorable a la Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

El nostre Grup, en aquest Institut, hi veu un nou instrument útil i necessari per al treball que cal fer cada dia per a la construcció del país. Les seves funcions tenen per objecte dotar-nos d'una informació que és del tot necessària per a fer anar Catalunya endavant, perquè sense conèixer la realitat del nostre territori en tots els seus àmbits i en totes les seves dimensions, difícilment podríem establir previsions serioses, i per a aquesta finalitat, ara com ara, la representació cartogràfica de les informacions territorials és una forma d'expressió altament assimilable i de fàcil anàlisi, de què en cap cas no podem prescindir.

Ens cal comptar amb la cartografia del relleu físic, la necessària per als estudis de les xarxes de comunicacions i de serveis, per al planejament dels pobles i de les ciutats i de tot el territori, i la cartografia per a finalitats agràries, els mapes d'informació estadística del poblament, de la vegetació, de l'economia i tants i tants d'altres. Ara bé, també cal que l'obtenció de tots aquests tipus de cartografia sigui coordinada per un organisme com l'Institut que es crea d'acord amb aquesta Llei per tal d'evitar multiplicitats en el treball i, en darrer terme, en els costos.

És en aquest sentit de coordinació de les necessitats que hem votat favorablement la composició del consell rector amb la participació de representants dels diferents estaments, dels diferents departaments i entitats interessades, que, al capdavant, representen moltes vegades necessitats diverses quant a la informació cartogràfica tan variades com les que fa un moment he citat.

Sí, senyores i senyors Diputats, si volem situar Catalunya en un lloc endavant entre les nacions avançades, ens hem de proveir de la informació cartogràfica convenient, a les escales necessàries, realitzada amb la millor tecnologia que sigui aplicable avui i que informi de les circumstàncies actuals i les que són en evolució en el nostre territori. La utilització dels procediments digitals aplicats a la fotogrametria, la utilització de sistemes multiespectrals, de sensors remots i altres recursos propis dels nostres dies, entroncaran la Catalunya d'ara amb la tradició històrica simbolitzada sobretot per l'atlas català de Cresques i Abraham, ja citat per l'Honorable Conseller.

Ara fa una estona hem aprovat una llei —Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de nom dels Municipis de Catalunya— que servirà per a recuperar una part malmenada del nostre passat històric; ara, amb aquesta, ens hem ocupat de la creació d'un nou instrument que proporcionarà mitjans per a conèixer millor la Catalunya d'avui i per a treballar amb més eficàcia per a la Catalunya del futur. Per això hem votat favorablement.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, el Diputat senyor Simó, pel Grup Socialista.

El Sr. SIMÓ : Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, el Grup Socialista varem presentar al Projecte de Llei de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya una esmena a la totalitat de l'articulat i, per tant, de retorn del Projecte al Govern, i, a més a més, un conjunt de divuit esmenes parcials en el supòsit —com així va ser— de no prosperar l'esmena a la totalitat en Comissió.

La presentació de l'esmena a la totalitat va ser per diferents motius, que a continuació intentaré explicar. La creació de nous organismes autònoms, com aquest que avui hem aprovat, amb tot el conjunt d'augment de burocratització de l'Administració i de despeses econòmiques que això representa, ha d'estar plenament justificat. Amb la informació, sempre escassa, amb què el Govern acompanya els projectes que envia a aquest Parlament no justificava la necessitat de creació d'aquest organisme autònom. Els socialistes enteníem que Catalunya necessitava un servei cartogràfic a nivell d'un país modern i que la proliferació d'ens públics i privats dedicats a generar cartografia a casa nostra el feien necessari. Però això era possible fer-ho a partir del ja existent Servei Cartogràfic del Departament de Política Territorial, sense augmentar innecessàriament la burocràcia i el cost econòmic d'aquest servei.

Així mateix, la lectura del Projecte de Llei no permetia deduir fins a quin punt es tenia en compte el possible traspàs i assumptió de competències i aparells de l'important Servei Cartogràfic de la Diputació de Barcelona a la Generalitat; un altre punt no resolt en el Projecte de Llei enviat al Parlament era la coordinació de l'organisme que es creava amb el conjunt d'altres organismes de l'Estat també dedicats al camp de la cartografia. Aquests motius, fonamentalment, ens obligaren a presentar l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei. Durant el debat en Comissió el Govern va aportar als Grups la informació i noves dades sobre les possibilitats reals del funcionament de l'organisme autònom, tant per la seva viabilitat econòmica com per les possibilitats tècniques, administratives i econòmiques d'assumir les competències que avui posseeix el Servei Cartogràfic de la Diputació, i que en un futur al més curt possible hauria d'aconseguir aquest traspàs.

En la informació aportada pel Govern es valoraven i s'explicava als membres de la Comissió les gestions i conversacions portades a terme pels membres del Servei Cartogràfic de la Generalitat i els organismes estatals amb competències en el camp de la cartografia.

Com deia, la informació aportada durant el tràmit de debat en Comissió ens va permetre de retirar l'esmena a la totalitat. Durant el debat en Comissió de les divuit esmenes presentades pel Grup Socialista, catorze han estat introduïdes, ja

sigui textualment o a través de transaccionals. Els aspectes més importants en què ha millorat el Projecte de Llei durant el seu tràmit de discussió han estat les deficiències a què anteriorment em referia en la nostra esmena a la totalitat, que han millorat sensiblement, i un altre aspecte que també ha millorat ha estat el de la representativitat dels diversos sectors dins el consell rector de l'Institut Cartogràfic; representants de les corporacions locals i persones d'acreditada competència en cartografia han estat introduïts en el consell rector.

Per tots aquests motius, hem votat favorablement a la major part de l'articulat de la Llei de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. No hem pogut fer el mateix quant a l'esmena defensada pel nostre Grup en el Ple sobre societats anònimes. Hem de dir que, en tot cas, el Grup Socialista estarà atent a l'ús o abús d'aquest instrument per part del Govern.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot?

Interpellació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial

No havent-hi cap més explicació de vot, passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la Interpellació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial, formulada pels Diputats Honorable senyor Ramon Espasa i Il·lustres senyors Agustí Forné i Francesc Frutos. Per a exposar-la, té la paraula l'Honorable senyor Ramon Espasa.

El Sr. ESPASA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, voldria reclamar la seva atenció sobre la pertinència i la importància d'aquesta interpellació, esmentant breument al seu començament els punts essencials.

Es tracta d'un tema que gira al voltant d'uns sous pagats per la Generalitat de Catalunya a uns, no sabem si funcionaris o què, contractats per ella, que oscil·len, segons ens sembla —tampoc no ho sabem, no en tenim constància administrativa—, entre els 4 i els 12 milions anuals. Es tractarà també de demostrar que dues Ordres, del 14 de juny i del 6 de setembre, del Conseller de Sanitat i Seguretat Social són nul·les de ple dret i, per tant, ilegals d'acord amb la normativa vigent i jerarquia d'ordenació de la Generalitat de Catalunya. Tractaré també de demostrar que això no és un bon exemple d'estalvi, que això no és un bon exemple de no duplicació de l'Administració catalana respecte als serveis transferits. I finalment es tracta també —i no per això menys important— de la subordinació de l'Administració pública als interessos privats, és a dir, pagar sous del sector privat, de nivell del sector privat, que no discutim per a aquest nivell, amb diner públic, que sí que discutim perquè és amb diner públic.

L'altre dia, en el debat de la moció de censura, es va parlar, qualificant les diferents intervencions, de suspensos, de «xuletes». Jo diria, en la meua opinió, que avui estem davant la necessitat d'una devolució d'examen, d'una devolució d'examen amb rubor, amb molt de rubor, senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social. Però anem als temes de la interpellació.

Per començar, ja volem advertir que no entrarem en la polèmica de la necessitat de millorar l'eficiència dels centres hospitalaris a través d'implementar la seva gestió amb funcions i

amb figures gerencials. Estem absolutament d'acord amb aquest principi general, només voldríem recordar que en la doctrina europea aquest principi s'associa sempre amb el fet que aquestes funcions gerencials les desenvolupin funcionaris amb alta qualificació i amb estabilitat en el càrrec. Sobre l'oportunitat dels actuals gerents contractats, només voldríem dir que no coneixen ni més sinó més aviat menys els principis generals d'organització, planificació i gestió sanitària, que els coneixements que podien tenir els funcionaris traspassats sobre gerència en general. És a dir, que estem en un cas absolutament equidistant o equivalent als que coneixen, o se'ns diu que coneixen, a fons les funcions gerencials —per la seva tasca, fins ara, no coneixen els principis generals d'organització, planificació i gestió sanitària—, i, per tant, estan en una situació equivalent al que es podria dir de manca de coneixements gerencials dels funcionaris transferits, que sí que coneixen els principis generals d'organització, planificació i gestió sanitària.

En definitiva, i per acabar aquesta breu referència, segons la nostra opinió s'ha tractat, una vegada més, d'un menysteniment greu envers els funcionaris traspassats, d'una duplicació de l'Administració pública, duplicació que és ben al contrari del que predica Convergència i Unió, del que ens recordava l'altre dia l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, quan fa vots per l'austeritat de l'Administració pública, quan proposa arreglar Espanya. Jo crec que abans caldria arreglar, i no duplicar, l'Administració pública a Catalunya.

Passo a fer l'anàlisi tècnica, jurídica i política d'aquestes dues Ordres. Senyores i senyors Diputats, el Decret de 18 de setembre del 78 de la Generalitat, que no està derogat, que és invocat en les dues Ordres, la del 14 de juny i la del 16 de setembre, diu que la Generalitat s'ha d'estructurar, cada Departament, en direccions generals, secretaries generals tècniques, serveis, seccions i negociats. També sabem que, ara com ara, la gestió dels serveis transferits de la Seguretat Social es fa en règim de gestió directa i, per tant, dintre de l'estructura administrativa de la Generalitat, mentre no estigui aprovada una llei que adequi aquests traspassos.

Aleshores, la primera pregunta que faig al senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social és : què són les àrees assistencials, senyor Conseller? Són una direcció general, són un servei, són una secció, són un negociat? Què són? Perquè, d'acord amb el Decret que vostè mateix cita en la seva Ordre, han de ser alguna cosa d'aquestes des d'un punt de vista jurídic i administratiu, i vostè no ho recull en aquesta Ordre. Aquesta Ordre parlava del nomenament d'uns gerents que dirigien aquestes àrees assistencials, i, per tant, s'havia d'entendre que aquests gerents eren, o bé directors generals, o bé caps de servei, o bé caps de secció, o bé caps de negociat. Si no fos així, ens hauríem trobat que al front d'una àrea administrativa de la Generalitat hi havia un personatge, un personal no encaixat dintre de l'estructura administrativa de la Generalitat.

Això és el que passava amb l'Ordre del 14 de juny i que l'Ordre del 6 de setembre —som avui a 5 d'octubre, senyores i senyors Diputats, els ho recordo— pretén corregir, i diu : «aquests gerents que vam crear per l'Ordre del 14 de juny no formen part de l'estructura administrativa de la Generalitat.» Per tant, poden ser —suposo que s'ha d'entendre que ho són— contractats laborals. Aleshores, la pregunta és : com

pot ser, senyor Conseller, que al front d'una estructura administrativa de la Generalitat hi hagi un personal contractat? Com pot ser que vostè vulneri la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública i el Decret 166/81, que desenvolupa reglamentàriament les formes de contractació que establia la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública? Vostè té, en funció de les dues Ordres que acabo de mencionar, al front d'una àrea administrativa de la Generalitat un senyor contractat de forma no administrativa, perquè vostè mateix ho diu, diu: «no formaran part de l'estructura administrativa.» Aleshores, un, es pregunta: «doncs bé, aquests gerents, on són, en els llimbs?» És a dir, les seves actes, què són, són actes administratives, són actes irresponsables? Què ha de fer l'administrat, què ha de fer aquest Diputat que els parla davant d'una acta signada per aquest gerent? Per quina via contenciosa administrativa podrà recórrer, en el supòsit que aquest acte fos equivocament, faltés al dret? Quedem absolutament indefensos des del punt de vista de la seguretat dels administrats, perquè aquests senyors —vostè mateix ho diu, senyor Conseller— no formen part de l'estructura administrativa. Aleshores, quina serà la responsabilitat dels seus actes? Tenim, per tant, dirigint l'Administració de la Generalitat, dirigint els serveis transferits de Seguretat Social, uns senyors que no formen part de l'estructura administrativa. Ho diu l'article segon de l'Ordre del 6 de setembre, que vol sortir al pas de l'exposició de motius de la nostra interpellació i que corregeix els errors de l'Ordre del 14 de juny, però no els corregeix sinó que els engrandeix, senyor Conseller. Perquè el dia 21 de juny, una circular de la Directora General d'Assistència Sanitària ens diu —oh, gran sorpresa!— que els gerents han pres possessió del seu càrrec el dia 21 de juny. Hem vist abans com l'Ordre del 14 de juny, com la seva Ordre del 6 de setembre intenta corregir, no podien prendre possessió dels seus càrrecs perquè no eren personal administratiu, perquè vostè estava creant una figura que no encaixa dins de l'estructura jurídica de la Generalitat que aquest Parlament ha aprovat. Vostè el 6 de setembre pretén corregir-ho i encara fa més gros —en la meua opinió— l'error administratiu comès, perquè resulta que tenim una circular —l'única que tenim— que ens diu que aquests senyors ja han pres possessió, i resulta que en l'Ordre del 6 de setembre, senyor Conseller, vostès s'han oblidat de posar allò que es posa sempre que «aquesta ordre entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació». Per tant, estem en *vacatio legis*, han de passar encara vint dies i, per tant, avui ens trobem encara que aquesta Ordre no és encara d'aplicació. Estem, per tant, davant d'una manifesta irregularitat o, per dir-ho amb tots els seus termes, d'una manifesta illegalitat comesa per un Departament de la Generalitat.

Torno a reprendre el Decret 166/81, que desenvolupa la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública. L'altre dia l'Honorable Conseller de Governació ens deia que ell volia destruir la paraula «desgavell». Jo no sé si destruirà la paraula, però el que ha de fer és arreglar els desgavells que encara hi ha avui a la Generalitat, i aquestes dues Ordres que estem comentant són un magnífic exemple d'aquest desgavell.

Senyor Conseller de Governació, aquesta Ordre que reglamenta les formes de contractació administrativa ja preveu que si es tracta d'un director general el nomenament serà per decret, si es tracta d'un cap de servei el nomenament pot ser

de lliure discreció del Conseller, però previ concurs de mèrits entre els qui hi puguin estar interessats, i, si es tracta de càrrecs menors, caps de secció, caps de govern, són per designació del Conseller. Torno a preguntar: què és un gerent, en quin àmbit administratiu de l'actual estructura administrativa de la Generalitat es pot inserir aquesta figura del gerent, quina és la seva responsabilitat administrativa en tasques tan importants com les següents: en els punts d), e) i f) de l'article segon de la Llei del 14 de juny es diu que «el gerent assumeix les funcions de representació corresponents als centres de l'àmbit de gestió de l'àrea assistencial, gestiona les activitats generals d'aquests centres i assumeix la presidència de les juntes de govern». És a dir, està fent tasques típicament administratives, i després vostè, el 6 de setembre, ens diu que no patim, que aquests gerents no formen part de l'estructura administrativa de la Generalitat. Realment jo no entenc aquesta ordenació jurídica que vostè ens planteja per als gerents.

I, per acabar, finalment, voldria entrar en el tema no conegut per nosaltres de quina ha estat la via del nomenament, o del contracte —no el coneixem, no en tenim constància administrativa ni documental—, i fer-li unes preguntes. De quina partida pressupostària es pagaran els sous d'aquests gerents, dels quals aquest Diputat l'únic que pot dir, i pot dir als seus companys membres de la Cambra, als Il·lustres senyores Diputades i Diputats, que el que es diu en el carrer —perquè ningú no ha pogut ni afirmar ni desmentir— és que aquests —no sé com anomenar-los— comissionistes, persones no vinculades a l'Administració de la Generalitat —no ho sé— cobraran entre 4 i 12 milions anuals, és a dir, alguns d'ells dues vegades més que el President de la Generalitat. No sé si és cert, li demano aclariment en aquest sentit. I li demano: de quina partida pressupostària es pagaran? Del pressupost de la Generalitat? Del pressupost de la Seguretat Social —que gràcies a una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya va quedar clar que havia de ser separat i afecte als seus propis fins, perquè es tractava de diners de la Seguretat Social? Si aquests gerents no formen part de l'estructura administrativa de la Generalitat, és que formen part de l'estructura administrativa dels serveis transferits? És que un contractat laboral pot formar part, amb responsabilitat administrativa, dels serveis transferits de la Seguretat Social? Es mantindrà el principi general en tota l'Administració pública d'homogeneïtat retributiva, és a dir, que a unes mateixes funcions calen unes mateixes retribucions dins de l'àmbit de l'Administració pública? O és que aquests gerents no són Administració pública? És que l'«anar per feina», la gran eficiència de Convergència i Unió consisteix a inserir dins de l'Administració pública persones que no són Administració pública però que dirigeixen l'Administració pública, i que cobren tres, quatre o cinc vegades més que els funcionaris de la funció pública?

Nosaltres estem d'acord, senyor Conseller, i amb això acabo, que les retribucions en el sector o en l'esfera privada moltes vegades són, poden ser i potser han de ser —no hi entro, en això— més altes que les de l'Administració pública. Un conjunt de factors, entre els quals el risc, el risc en el desenvolupament de les funcions, poden explicar que els sous del sector privat siguin moltes vegades molt més alts que els del sector públic, però el que no pot ser és pagar amb nivells de sector privat a funcionaris del sector públic, i això és, amb

tota la documentació que fins ara hem pogut recollir nosaltres el que sembla que passarà o que ja està passant illegalment des del 21 de juny, perquè l'Ordre del 6 de setembre ve a corregir la circular de la Directora General que ja anunciava pomposament que els gerents havien pres possessió d'aquesta manifesta illegalitat.

Sous de 4 a 12 milions anuals. Sous que potser es donen en el sector privat de procedència d'aquestes persones, no poden de cap manera ser pagats, en la nostra opinió, amb diner públic. Perquè la funció pública té tota una altra estructura, té tots uns altres mecanismes d'accés, de control i de vigilància i entre aquests mecanismes hi ha el de l'homogeneïtat retributiva, hi ha el de no dilapidació dels fons públics, i ens sembla que si és cert el rumor dels sous elevadíssims d'aquestes persones, això seria un cas flagrant de dilapidació dels fons públics, de pagar sous del sector privat a persones que estan complint o que haurien de complir funcions dins l'Administració pública, encara que, atès que vostè ens diu en l'Ordre del 6 de setembre que no són Administració pública, restem molt interessats a saber, doncs, què són aquests gerents, quina és la seva responsabilitat administrativa, i com s'insereixen en l'organigrama general de l'Administració pública de la Generalitat que inclou avui els serveis transferits de la Seguretat Social.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre en nom del Consell Executiu té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

EL Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, jo agraeixo la interpellació que m'ha fet, que em va formular al seu dia l'Il·lustre Diputat senyor Espasa perquè em permetrà, evidentment, de donar resposta a les preguntes que ell fa. I em permetrà d'aclarir tota una sèrie de coses que realment s'han dit, sobre si això estava ben fet o mal fet, si havíem, una vegada més, privatitzat la sanitat, etc., etc.

Miri, jo, senyor Espasa, tenia aquí un guió que, pràcticament, no l'haig de modificar, després d'haver sentit la seva exposició, la substanciació de la seva interpellació. En primer lloc —hi passaré molt per sobre perquè el senyor Espasa en parla en el text publicat, però no n'ha parlat avui, o n'ha parlat molt poc—, ell parla avui de les àrees assistencials i, pel que fa a la interpellació publicada, parlava del mapa sanitari, de la manca de respecte al mapa sanitari, etc., etc. El que és una àrea assistencial, li he d'explicar o li he de reiterar al doctor Espasa que queda ben clar, al meu entendre, en aquesta Ordre, que és una disposició interpretativa que, en part gràcies a la interpellació del senyor Espasa i en part a d'altres comentaris o d'altres problemes que s'havien suscitat, jo he fet per interpretar la primera, realment, i aquesta Ordre del 6 de setembre, publicada al *Diari Oficial de la Generalitat* del dia 29, diu que una àrea assistencial és un espai geogràfic que inclou un o més centres d'assistència sanitària de la Seguretat Social a Catalunya.

Jo no vull entrar en la discussió de si el mapa sanitari —que durant l'època que el doctor Espasa estava al front del Departament es va dur a terme, i que jo sempre he dit que era una gran obra— és vigent o no. És un tema, al meu entendre, discutible, és una magnífica proposta, és un gran inventari, etc., ho diu el Decret signat pel President Tarradellas al seu dia. No

vull entrar-hi, en aquesta discussió, és més, jo li vull recordar al senyor Espasa que segons una Ordre de l'11 de juny de 1982 nosaltres duem a terme un desplegament del mapa sanitari i, en definitiva, quan aquest desplegament s'acabi, que s'acabarà dins del primer semestre de l'any que ve, s'haurà de prendre una decisió final i ja veurem si serà el Parlament qui haurà de prendre aquesta decisió. Per tant, les noves ordres afecten exclusivament l'Administració dels serveis sanitaris transferits de la Seguretat Social. No afecten la resta de centres que estan directament connectats amb el Departament. Ja ha dit el senyor Espasa també que, evidentment, en espera que aquest Parlament aprovi el projecte de llei d'administració institucional de la sanitat, assistència i serveis socials de Catalunya, l'Administració, tant dels serveis sanitaris com dels serveis socials de la Seguretat Social transferits a la Generalitat, es fa de manera directa pel nostre Departament.

Jo lamento moltíssim —i m'acuso també de la culpa que hi pugui tenir— que aquest projecte de llei s'hagi endarrerit tant. Aquest projecte de llei, jo recordo que va ser publicat com a tal projecte al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* del dia 15 de febrer de 1982 i a hores d'ara, malauradament, encara no ha estat ni discutit en Comissió. Repeteixo que jo segurament hi tinc la meua part de culpa, d'haver-lo entrat tard, però també després s'ha retardat d'una manera excessiva.

Això ens demostra que, atès que fem mentrestant una Administració directa que és conjuntural, que és provisional, nosaltres hem de fer coses, no podem esperar molt més temps en una cosa tan complexa com són els organismes transferits dels serveis sanitaris i socials de la Seguretat Social, sense mirar d'endegar-los. Nosaltres tenim unes capacitats de fer coses, tenim una responsabilitat de fer coses, i tenim la necessitat de fer-les funcionar millor. Això també m'ha dit el senyor Espasa que no entrava en dubte. Però no podem esperar a tenir el projecte de llei per a fer-les funcionar millor, perquè el projecte de llei encara no el tenim i potser no el tindrem fins a final d'any o potser no el tindrem fins l'any que ve, no ho sé. Aleshores, nosaltres hem hagut, a través de diverses normatives, d'emprendre una racionalització del funcionament de tot el sistema traspassat de la Seguretat Social des d'un punt de vista assistencial. Hem fet, com sap molt bé el senyor Espasa, unes ordres d'acreditació i de concertació que van ser publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat* del 21 de desembre. Hem fet un decret de remodelació de les Delegacions que ha estat publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat* del 25 d'agost del 82, i tenim en projecte altres normatives, com també hi tenim, per exemple, en discussió amb les centrals sindicals i amb les entitats empresarials, un decret en virtut del qual es formaran provisionalment, com tot, i mentre aquest Parlament no dictamini què cal fer, uns consells de participació en la gestió i la vigilància d'aquestes grans entitats que ens han estat traspassades.

En tot cas no hi ha dubte que en tots aquests casos que he dit es tracta de mesures conjunturals, en espera d'una decisió del Parlament, i que es tracta, tot el que hem fet, d'una via transitòria i limitada.

Al costat d'aquesta necessitat ja li deia abans al Diputat doctor Espasa que hi ha la capacitat de fer aquestes coses, les que hem fet, unes més arriscades que altres, evidentment, unes més complexes que altres. Tenim en primer lloc l'Establiment

tut. En el seu article 9.1, com molt bé saben els senyors Diputats, absolutament incontrovertit per a tothom, s'assenyala que la Generalitat té competència exclusiva per a organitzar les seves institucions d'autogovern en el marc del present Estatut. Tenim tota una sèrie d'informes propis, de les assessories jurídiques pròpies, i externs al Departament que ens diuen també, que ens han donat per bones aquestes ordres. I admeto que l'ordre que es va publicar el mes de juny podia ser mal interpretada i, per tant, requeria, en certa manera, una clarificació o una interpretació posterior. Però, de la legalitat d'aquella Ordre, jo particularment no en tinc dubte.

D'altra banda, el fet d'haver nomenat els gerents, el fet d'haver introduït aquesta figura no comporta, ni molt menys —això voldria que quedés molt clar, m'interessa molt que quedi molt clar—, cap mena de menyspreu a ningú, i menys que a ningú, no cal dir-ho, als funcionaris que ens han estat transferits, sobre la conducta i l'actitud dels quals jo no tinc ni la més petita queixa, ni dels sanitaris, ni dels, tot i essent sanitaris, autènticament funcionaris com és el cas d'inspectors, que el doctor Espasa coneix tan bé. Aquí m'és plaent de reiterar una vegada més l'eficàcia amb què la immensa majoria de funcionaris —tampoc no puc dir, evidentment, tots, però sí la immensa majoria dels funcionaris— treballen en els seus llocs respectius i com ens ajuden a dur a terme tota aquella reforma que, tant el senyor Espasa com jo, estem convençuts que cal dur a terme dintre de les nostres possibilitats en el si del funcionament de la Seguretat Social assistencial a Catalunya.

Quins mecanismes hem emprat per fer aquests nomenaments? De fet, això, com ja ha dit el Diputat senyor Espasa, això queda aclarit en l'Ordre publicada el mes de setembre, que vull que quedi molt clar que és una disposició interpretativa, no és una rectificació, ni és una nova ordre, és una disposició interpretativa de la publicada el mes de juny. Jo no sóc jurista, senyor Espasa, però estic segur que no m'equivoco perquè m'ho han dit, perquè ho he consultat, estic segur que una disposició interpretativa és vigent a partir del dia que ha tingut eficàcia la disposició que interpreta, és a dir, a partir del dia 18 de juny de 1982. Això és el que a mi se m'ha assegurat, i per tant no hi ha la *vacatio legis* a què s'ha referit el Diputat doctor Espasa i l'Ordre és plenament vàlida a partir del dia que va ser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Evidentment en aquesta Ordre es diu que no són de plantilla, que no es tracta de funcionaris i que no són de plantilla. Com s'ha fet el contracte? Aquesta gent ha estat seleccionada, se'ls ha fet un contracte d'acord amb l'article 2.1, apartat a) de l'Estatut dels Treballadors, és a dir, de la Llei 8/1980, del 10 de maig. I aquest apartat a), del paràgraf 1 de l'article segon regula la manera com es contracten les persones que han d'ocupar un lloc de confiança i d'alta direcció. És en virtut d'això que els gerents que s'han incorporat —progressivament, no tots el 21 o el 22 de juny, sinó progressivament— en els llocs que els han estat assignats, per a exercir tota una sèrie de funcions que el doctor Espasa d'altra banda coneix prou bé, els tenim incorporats —ho repeteixo— a les diverses àrees assistencials i aquests gerents són pagats a través d'una partida pressupostària aprovada per aquest Parlament que és la partida 08 06 172 60, que diu «personal eventual i divers de la Seguretat Social».

Jo estic convençut que el Diputat interpellant veu tan bé

com jo tots els esforços que es facin. Pot discrepar en el procediment, evidentment hi té dret, però veurà tan bé com jo mateix la necessitat de racionalitzar el funcionament de la Seguretat Social. Doctor Espasa, fins ara un sol centre assistencial, la ciutat sanitària de la Vall d'Hebron, amb un pressupost anual de 12 000 milions de pessetes —el repeteixo, de 12 000 milions de pessetes—, ha funcionat sense gerent ni pla comptable. Arribat el moment que l'Administració pública doni exemple, nosaltres volem que els nostres hospitals, que els nostres centres assistencials siguin modèlics, i que els centres —no els del mateix sistema amb els quals hem de concertar— s'hagin de mirar en el mirall del bon funcionament, de la racionalització, de la racionalitat dels nostres centres.

Quin és el cost total de l'operació? El cost total de l'operació per a l'any 1980 —els salaris que ha dit, els salaris més alts que ha mencionat el Diputat senyor Espasa no són certs—, jo li puc dir que el cost total de l'operació, comptant-ho tot, comptant el que cobren, el que a més a més se'ls treu i la quota patronal, és, per a l'any 1982, de 40 300 000 pessetes. Aquest és el cost total de l'«operació gerents». He dit 40 300 000 pessetes, tots els que tenim, deu, en tenim nou, però en tindrem deu abans de fi d'any.

Bé, aleshores, el doctor Espasa parla de la privatització dels mètodes de l'empresa privada i de l'empresa pública. Jo sobre això només li vull dir una cosa, doctor Espasa, o dues, vaja. En primer lloc que jo estic convençut que l'empresa privada possiblement tingui alguna cosa dolenta, no ho sé, però té també coses bones. Jo entenc que l'empresa pública ha d'imitar de l'empresa privada tot allò que sigui bo, i, per tant, si el sistema gerencial, en altres hospitals, doctor Espasa, s'ha mostrat eficaç, en altres hospitals s'ha mostrat eficaç, no tenim per què no utilitzar aquest sistema gerencial dintre el sistema de la Seguretat Social. Jo li puc assegurar, d'altra banda, al doctor Espasa que hi ha molts centres assistencials, molts centres hospitalaris i altres entitats, no ja privades, sinó públiques, semipúbliques o públiques, —i no entraré a donar exemples—, que tenen salaris contractats com hem contractat nosaltres a preu de mercat.

Jo estic segur que aquests 40 milions que durant l'any 1982 ens costarà el que en podríem dir l'«operació gerents» ens permetrà d'estalviar-ne molts més, i espero que s'acabi l'any i fer balanç per a poder-li-ho explicar al senyor Espasa i a totes les senyores i els senyors Diputats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica té la paraula l'Honorable senyor Ramon Espasa. Jo pregaria al senyor Espasa que s'ajustés als temps que anteriorment ha depassat considerablement.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, ho intentaré.

Senyor Conseller, d'acord. Vostè ha dit que no li ha calgut modificar el guió. Desgraciadament, d'acord, perquè no m'ha contestat res del que li he plantejat.

Les àrees assistencials, jo no les he relacionat amb el mapa sanitari, vigència o no vigència. Jo he dit què són com a estructura administrativa de la Generalitat, perquè vostè les ha posat en una ordre, i quan es posen en una ordre vol dir que són o direccions generals o serveis o seccions o negociats. No ha contestat això, senyor Conseller.

L'Ordre del 6 de setembre, senyor Conseller —i la mateixa

Ordre ho diu—, no és interpretativa. L'Ordre diu : «expressades les línies bàsiques d'actuació i relació, es planteja la conveniència de completar i aclarir», és a dir, l'Ordre és dispositiva, i, com que ha sortit al *Diari Oficial* del 29 de setembre i no diu que entrarà en vigor l'endemà —hi ha la *vacatio legis* vint dies—, està vostè en plena illegalitat, avui, quan estem fent aquest debat, senyor Conseller, i vostè no ha dit res d'això.

Capacitat d'autoorganització de la Generalitat. És clar que sí, senyor Conseller. Tota, tota, però fent-ho bé, adaptant-se a les normes i a la pròpia jerarquia.

L'article 2.1 de l'Estatut dels Treballadors. D'acord, senyor Conseller, però és que resulta que l'Estatut dels Treballadors, que jo sàpiga —i vostè també ho sap— no és cap llei orgànica; tenim la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública i, per tant, és vigent, però és dret supletori i, abans, hi ha la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública d'aquest Parlament, senyor Conseller, i vostè l'ha ignorada, se l'ha saltada i l'ha vulnerada. Les tres coses a la vegada.

Insisteixo que l'Ordre del 14 de juny, la resolució de la Direcció General i l'Ordre que pretén corregir, del 6 de setembre, manifesten clarament —i vostè no m'hi ha donat cap argument en contra— que totes dues Ordres i la resolució general són nul·les de ple dret, d'acord amb la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública aprovada per aquest Parlament, d'acord amb el Decret 166/81, que desenvolupa la Llei de Mesures Urgents. I vostè, senyor Conseller, no ha donat cap argument jurídic a aquesta afirmació tan greu i tan rotunda que li estic fent per segona vegada.

Passem al tema dels diners. Ara ja sabem que són deu, ara sabem que són 40 milions per a l'any 82. Fent una ràpida suma, un pot pensar; bé, són 4 milions per a cada contractat, si és que estan contractats en condicions equitatives tots ells, però jo voldria recordar a les senyores i als senyors Diputats que aquests gerents, il·legalment, han començat a treballar el juny. Per tant, que no facin el seu compte per dotze mesos, sinó que el facin per sis mesos, si és que algun Diputat ja ha fet la divisió. És per sis mesos, senyors Diputats; no per dotze mesos.

I, quant al tema de l'empresa privada, senyor Conseller, jo ja he dit que nosaltres entenem i comprenem —no he citat si ho compartíem o no— que els honoraris, les retribucions, del sector privat són diferents i, generalment, més alts que les del sector públic. Ho sabem i ho respectem i ho entenem. Però el que no pot ser és pagar, amb nivell de sector privat, persones que estan vinculades amb el sector públic, perquè el seu risc en el seu lloc de treball no és, ni de bon tros, el mateix que el de la funció pública. Respecte a les vies d'entrada, no hi ha hagut concurs de mèrits, no hi ha plaça en propietat; tot això que configura les virtuts i els defectes, de vegades greus defectes, de l'Administració pública no es dona en aquests. I, vostè, l'únic que em fa és, amb diner públic, pagar sous de sector privat. Jo no he volgut comparar el sector privat amb el sector públic, no he volgut dir si l'un era bo i l'altre era dolent. He dit que són diferents, que tenen nivells retributius diferents. No he fet cap judici de valors sobre això.

I, per acabar, i per una vegada més, i l'última, senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social, el mapa sanitari, el Decret que l'aprova, és plenament vigent. Ja està bé que des d'aquesta

tribuna els senyors de Convergència i Unió, el Conseller de Sanitat, en posin en dubte la vigència. És una vigència que, com que és un Decret, pot ser modificada per un altre Decret, pot ser modificat per una llei, però, si us plau, senyor Conseller, llegeixi bé el Decret, i un decret amb una signatura d'un President de la Generalitat és un decret vigent, naturalment modificable, anul·lable, però vigent mentre no es modifiqui o no s'anulli, per decret o per llei.

En definitiva, senyor Conseller, senyores i senyors Diputats, presentarem la moció conseqüent amb els greus continguts d'aquesta interpellació i lamentem que no ens hagi contestat cap dels punts jurídics i administratius que aquest Diputat ha plantejat al Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, des de l'escó mateix, no tornaré a insistir en el tema de les àrees assistencials ni del mapa sanitari —crec que ens desviariem i és un altre tema. El Diputat senyor Espasa insisteix que estem en *vacatio legis*, els meus assessors jurídics m'han assegurat que no hi estàvem. En fi, jo sé que la jurisprudència no és una ciència exacta, però jo estic convençut que el que m'han dit a mi és cert i, per tant, estic absolutament convençut que ni les Ordres són nul·les de ple dret ni estic en plena illegalitat, com ha reiterat el Diputat senyor Espasa. D'altra banda, jo tinc la impressió que no m'he saltat cap llei, que hem acudit amb una normativa continguda a l'Estatut dels Treballadors. I, finalment, per acabar, quant al tema dels salaris, jo li vull reiterar el que ja he dit des de la tribuna al Diputat senyor Espasa i que es veu que no ha acabat d'aclarir, que jo li podria donar exemples —i els hi donaré quan vulgui— de gerents d'entitats del sector públic que cobren salaris absolutament equivalents als que cobren els gerents dels nostres hospitals de la Seguretat Social.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor

El Sr. PRESIDENT : Passem ara al punt següent de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a la defensa de la Moció, té la paraula el Diputat ...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : La Diputada senyora Assumpció Sallés.

El Sr. PRESIDENT : ...la Diputada senyora Sallés.

La Sra. SALLÉS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per a fixar la posició del nostre partit en relació amb la Moció subsegüent a la interpellació formulada al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor.

En primer lloc, he de dir que nosaltres acceptem la totalitat de l'esmena que ens ha estat presentada signada pels Grups de Convergència i Unió, Socialista, Esquerra Republicana i Centristes, i l'hem acceptada perquè l'esmena recull realment l'esperit del que nosaltres volíem proposar en la nostra Moció.

A l'esmena es diu que s'investiguin aquests fets. Realment, el que nosaltres desitjàvem és una investigació, que posteriorment a aquesta investigació hi hagi un informe públic, que es conegui públicament què és el que va passar al Bon Pastor, i, després, es prenguin les mesures per assegurar raonablement la impossibilitat de la seva repetició. Tot això respectant, evidentment, la independència del poder judicial, de la investigació judicial. Això és el que nosaltres volíem proposar en la nostra Moció, això és el que tots els Grups de la Cambra han acceptat, i, per aquest motiu, creiem que no té lloc continuar aquesta explicació, i el que demanem és, realment, el vot positiu, com ja se'ns ha anunciat.

El Sr. PRESIDENT : Els Grups esmenants desitgen prendre la paraula? No. Bé, aleshores, com que tots els Grups de la Cambra que no han presentat la Moció han esmenat, jo crec que no és necessària cap nova intervenció, ni tampoc una nova intervenció del presentant, ja que la senyora Sallés ha manifestat que acceptava totalment l'esmena.

Podem, doncs, passar a votació el text de la Moció, tal com ha quedat formulat, amb l'acceptació de l'esmena. Crec que els senyors Diputats tenen el text d'aquesta esmena i, per tant, és supèrflua la seva lectura.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text de la Moció, formulat d'acord amb l'esmena, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les iniciatives i els serveis contra els incendis forestals

Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les iniciatives i els serveis contra els incendis forestals, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : El Diputat senyor Lluís Medir, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : ...el Diputat senyor Lluís Medir.

El Sr. MEDIR : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, en la sessió plenària del proppassat 28 de juliol, el PSU de Catalunya va presentar una interpellació referent a la situació creada pels incendis —aleshores recents— forestals que hi havia hagut a Catalunya. La Moció que jo defensaré en nom del meu Grup és congruent i subsegüent a aquesta interpellació. Però, abans d'entrar pròpiament en el contingut de la Moció que presentem, jo voldria justificar-ne també la pràctica utilitat, la vigència, diferenciant-la de les tasques que en aquest mateix Parlament està portant a terme la Comissió d'Investigació d'Incendis que, en el mateix Plenari del 28 de juliol, fou creada. I ho dic així perquè podria semblar que, estant en marxa aquesta activitat de la Comissió, sobraria que ara es discutissin aquesta i la Moció d'Esquerra Republicana que ve tot seguit. No és així. No és així perquè la Comissió té una missió molt més concreta que el que pretén abraçar aquesta Moció, i és la de la investigació d'uns fets concrets en un període de temps concret. Aleshores, pot ser que, dels es-

tudis, dels treballs d'aquesta Comissió, en puguem deduir alguna qüestió d'utilitat pràctica general, però, en tot cas, l'àmbit de treball de la Comissió és prou concret i prou reduït perquè deixi espai a altres iniciatives en el Parlament, com poden ser les mocions que ara discutim, que ara debatem, i que esperem que s'aprovin.

Nosaltres demanem, en síntesi, en aquesta Moció, dues qüestions : la primera, la informació en un termini determinat de temps —tres mesos— sobre l'aplicació de les directrius que es contenen en el Pla de serveis contra incendis. Jo voldria destacar-ne aquí, d'aquestes directrius, dues que ens semblen, al Grup del PSUC, especialment importants : els plans d'extinció —la primera d'elles. Cal, efectivament, per a lluitar eficaçment contra els incendis forestals de Catalunya, que hi hagi plans d'extinció preestablerts. És a dir, no el pla d'extinció que es fa sobre el terreny, quan l'incendi és ja difícilment parable, sinó tot un treball de preparació, tot un treball d'estudi de la realitat física, dels condicionants que es puguin donar, amb les diverses variants de tota mena —climatològiques, botàniques, etc.—, a fi i efecte que els plans d'extinció siguin preparacions teòriques a l'abast dels bombers, perquè, quan aquests arribin i s'enfrontin amb un fenomen d'un incendi important, tinguin al seu abast uns coneixements per a enfrontar-s'hi millor de com es fa ara, que s'arriba d'una manera absolutament imprevista, sense una preparació prèvia, sense un coneixement previ de la realitat amb què es poden trobar, o que, de fet, es trobaran, en el lloc de l'incendi. I, sobretot, també molt important és treballar amb una visió d'integració sobre les mesures de prevenció, és a dir, treballar amb una visió global de la problemàtica de l'incendi, intentar unificar l'acció dels distints serveis o departaments que estiguin involucrats d'una manera o d'una altra en la problemàtica dels incendis, i treballar intensament sobre les mesures de prevenció, ja que és ben sabut que un incendi forestal de grans magnituds és difícil de combatre i és molt millor prevenir-lo al màxim per a evitar el risc, sempre que es pugui, de l'incendi en si mateix. Aleshores, aquí, nosaltres pensem que és d'especial importància tenir aquesta visió global, no cenyint-nos estrictament al que sembla típic quan es parla de prevenció... La conscienciació ciutadana, que és important, que és imprescindible, que s'ha de fer i que s'ha de fer més bé de com s'ha fet, car no s'han de fer les campanyes no sabem si el setembre o l'agost; en tot cas, les campanyes han de ser d'una periodicitat molt més diversa i, evidentment, no és útil una campanya de conscienciació començada l'agost, quan el mes de juliol és un temps de tant perill, de tant risc per als incendis o més que ho pot ser el mateix mes d'agost. Un control de les activitats en el bosc. Es parla sovint, quan es parla de causes d'incendis, de piròmans, es parla de motivacions econòmiques —urbanitzacions. Recentment s'han vist unes reunions d'alcaldes preocupats en una zona de Catalunya especialment castigada pels incendis forestals, que han dit que si són els pastors que pensen tenir així herba més tendra la propera primavera. Però, fonamentalment, hi ha una causa, que és la que pensem que ha de ser objecte màxim de prevenció, que és la pressió humana, la pressió ciutadana sobre el medi ambient, sobre el bosc. Aquesta és una pressió que augmenta constantment avui dia, en el nostre país. I és bo que augmenti; és un indicador, en tot cas, del nivell de vida. Però és evident que s'ha de reglamentar i

vigilar especialment, d'acord amb els diferents graus de peril·lositat que hi ha al llarg de les èpoques de l'any, perquè la pressió humana és, en definitiva, la responsable —creiem nosaltres—, intencionadament o desintencionadament, d'una gran part dels incendis. I una política acurada de boscos —per això parlava jo d'integració de diversos Departaments; no hi ha, pensem nosaltres, avui, a Catalunya, una política de boscos decidida, una política de boscos clara—, que permeti lluitar amb els mitjans naturals, amb la mateixa constitució del bosc, contra el risc de l'incendi.

Per això, nosaltres demanem la informació sobre l'aplicació d'aquestes directrius i també demanem, en aquesta mateixa Moció, que en aquest mateix termini de tres mesos es convoquin, o es creïn, si s'escau, les comissions nacionals de brigada i de parc. Perquè és importantíssim disposar d'aquestes eines de participació, aplicades —en el cas, sobretot, dels nivells inferiors, de brigada i de parc— més directament a la realitat del terreny, i que poden ésser d'una importància decisiva en el moment d'assessorar, d'ajudar les tasques de direcció que pertocui, des del punt de vista tècnic, evidentment, en el cos de bombers. La coordinació, quan un incendi es desmarca, surt del terme estricte d'un municipi, és un problema greu, i pensem que tant en la preparació de plans d'extinció com en els treballs pròpiament dits d'extinció, de coordinació, quan es tracta de més d'un municipi, la creació, el funcionament habitual d'aquestes comissions seria un element important.

Per això, els demanem, senyores Diputades, senyors Diputats, el seu vot afirmatiu a aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, no hi ha cap Grup que hagi presentat esmenes a aquesta Moció. És que els Grups desitgen, tanmateix, fixar la seva posició?

El senyor Escudé, en nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, pujo a la tribuna per dir que, bàsicament, el nostre Grup està d'acord amb el contingut de la Moció que ens ha presentat el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, però que, malgrat tot, voldríem fer-hi, voldríem expressar a la Cambra alguna observació menor, però crítica, a la vista d'algunes manifestacions que ha fet el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Concretament, nosaltres entenem que potser és poc oportuna la votació i la discussió d'aquesta Moció precisament ara, a l'inrevés del que ens deia el senyor Medir, precisament pel fet que, com citava ell, existeix, com saben les senyores i els senyors Diputats, funcionant, treballant activament en aquest temps, en aquests moments, en el Parlament, una Comissió d'investigació d'incendis, perquè si anem a mirar el títol exacte que tenia la interpellació presentada al seu dia pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, era el d'«Interpellació al Consell Executiu sobre iniciatives de la Generalitat per tal d'assegurar la coordinació de les diverses iniciatives i serveis contra incendis forestals». I, precisament, a mi em sembla que, a nivell dels treballs d'aquesta Comissió, bàsicament, el que estem esbrinant, el que estem analitzant són, precisament, les iniciatives, la coordinació d'aquestes iniciatives i serveis.

D'altra banda, entenem que aquest pla és prou important

perquè s'hagués pogut introduir a la consideració de la Cambra d'una altra manera potser més adient, no a través d'una interpellació i, d'ara, una moció, perquè realment es tracta d'un pla molt important, un pla excel·lent, la qual cosa òbviament no vol dir que no és un text que no sigui susceptible de millora, d'adequació a les necessitats canviants de cada moment. Bé, potser per fer aquesta puntualització, jo voldria informar la Cambra de dos fets vinculats estretament amb la Moció. Concretament, puc anunciar que la Comissió nacional que es demana que es convoqui ja ha estat convocada pel Departament, i que, quant a les comissions de brigada i de parc, com ja va anunciar l'Honorable Conseller de Governació, en el curs del debat, donat el seu gran nombre, doncs, seran immediatament convocades de forma paulatina.

Dit tot això, crec que només cal, doncs, tornar a refrendar i ratificar, malgrat aquestes petites observacions que hem fet, la nostra intenció de votar afirmativament el text de la Moció que ens ha presentat, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el Diputat senyor Medir.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun altre Grup desitja intervenir? *(Pausa.)* En nom del Grup Socialista, el Diputat senyor Ferreiro.

El Sr. FERREIRO : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, yo simplemente, en nombre del Grupo Socialista, quiero manifestar nuestro acuerdo con la Moción presentada por el Grupo del PSUC, y también con la que se presentará por el Grupo d'Esquerra Republicana, y pensamos que, como van en el mismo sentido que la petición que nosotros habíamos hecho en la sesión del anterior período, para la creación de la Comisión de investigación sobre los incendios forestales en Cataluña, creemos que hay una misma dirección, se complementa perfectamente con nuestra posición, y manifestamos nuestro voto afirmativo a la Moción.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció?

No havent-hi cap més intervenció, passem, doncs, a votació el text de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Moció ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia voldria, simplement —abans ho he oblidat—, indicar a les senyores i als senyors Diputats que la moció respecte als fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor, ja que en el text de la moció aprovada no figura el que figurava com a títol, i donat que és costum que la resolució del Parlament, en aquests casos, no tingui un títol, s'intercalarà simplement, allà on convingui, que tot això, que aquestes mesures es refereixen als fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals

Passem, doncs, a l'altra Moció, que és la subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals,

presentada pel Diputat senyor Albert Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El senyor Albert Alay ha comunicat a la Presidència que, per a defensar la Moció, desitjava ser substituït per un altre Diputat del seu Grup, el senyor Casas-Salat. De manera que el senyor Casas-Salat té la paraula per a la defensa de la Moció.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en la sessió plenària del dia 28 de juliol, l'Illustre Diputat senyor Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, va interpellar el Consell Executiu sobre els incendis forestals que es van iniciar sobre els dies 5 i 6 de juliol d'enguany. I, com és cosa sabuda per aquesta Cambra, van tenir un efecte multiplicador i devastador per a la nostra economia i, àdhuc, també van tenir la desgràcia que hi va haver la pèrdua de la vida d'un subninent de l'exèrcit.

La interpellació es va adreçar, no a l'Honorable senyor Conseller de Governació, sinó a tot el Consell Executiu, perquè, el problema, calia considerar-lo globalment, i així també afectava les Conselleries d'Agricultura i de Treball, segons el criteri de l'interpellant.

Es demanava, en essència : a) que es descobrissin els possibles autors; b) s'incidís sobre els costos dels incendis; c) es recordava que ja existia una resolució d'aquest Parlament demanant que sollicités al Govern de Madrid les transferències de protecció civil, presa el març de l'any 1928, potestat que ara tenen els Governadors civils a fi de coordinar els efectius davant de la catàstrofe; d) es demanaven més mitjans tècnics, com torres, helicòpters, vehicles, etc.; s'insistia en la neteja dels boscos pels aturats, segons un dels plans de l'Honorable senyor Conseller de Treball, senyor Rigol; e) es feia avinent la preocupació pel repoblament forestal, que deixava després de l'incendi.

La resposta de l'Honorable senyor Conseller de Governació no va ser satisfactòria, a l'entendre del Diputat interpellant; si bé en alguns aspectes bastant aclaridora. I, per això, el Diputat senyor Alay va presentar la Moció que jo tinc l'honor de sotmetre a la consideració de vostès.

La Moció, com vostès ja saben, té quatre punts. El primer diu que es prenguin les mesures necessàries, o sigui, s'insta el Consell Executiu perquè prengui les mesures necessàries perquè tant els terrenys privats com els públics afectats pels incendis siguin objecte de repoblament.

Respecte a això vull fer constar el que segueix : nosaltres hem analitzat els canvis que s'han donat després d'això, i hem vist que el dia 5 d'agost la Conselleria d'Agricultura va fer un Decret, el 279 de 1982, que resol el problema sobre el paper, i confiem que ho faci també en la pràctica. Hem d'agrair al Consell Executiu que, després, donés compliment a la nostra petició, i, en virtut d'això, podem retirar aquest punt primer de la Moció, havent-lo ja assumit el Govern.

Pel que fa referència al segon punt, que, com vostès saben, diu que es prenguin totes les mesures legals necessàries perquè no es canviï la qualificació dels terrenys afectats a causa dels incendis, voldríem fer remarcar que nosaltres no som aliens als que ja s'ha manifestat a través d'aquesta tribuna, i sabem perfectament que la Llei 9/81, en el seu article 21.2, que fa referència a la protecció urbanística, diu que no serà autoritzada cap urbanització fins que no sigui realitzada la corresponent repoblació forestal, segons el pla establert per l'òrgan

urbanístic competent.

Ara bé, a pesar de tot, nosaltres som partidaris de mantenir aquest extrem, atès que només es parla del sector privat i no es parla del sector públic, i, per tant, creiem que és bo que es faci un desplegament de tipus reglamentari.

El tercer punt, el retirem, havent-se aprovat la Moció del PSUC, perquè, en essència, ve a dir el mateix, i, per tant, seriem reiteratius.

Llavors, tenim que el punt 4 el mantenim, i el punt 4, per recordar-los-ho, és el que diu : «Independentment de la informació preceptiva sobre l'execució del pressupost, s'adreça al Parlament una memòria específica de la materialització de les despeses i inversions fetes fins al moment en matèria de prevenció d'incendis.» Aquest punt, el mantindrem, com ja he dit, ja que el Parlament cal que conegui el detall de les despeses fetes i de les inversions, i ho volem perquè ho volem conèixer en detall el que s'ha fet i el que manca per fer, i, en tot cas, veure si és suficient.

Per tant, dit tot el que acabo de manifestar, només em resta demanar un vot favorable als extrems que mantenim de la Moció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap esmena presentada respecte a aquesta Moció. Tanmateix, algun Grup parlamentari desitja exposar la seva posició? *(Pausa.)* Cap Grup parlamentari no ha demanat la paraula.

Podem passar, doncs, directament a votació la Moció, de la forma indicada pel senyor Casas-Salat, és a dir, amb supressió dels punts primer i tercer, quedant, doncs, únicament subsistents els punts 2 i 4 del text inicial.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Moció ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Preguntes amb resposta oral

Pregunta al Consell Executiu sobre el monument projectat en memòria de Francesc Macià

Passem ara al darrer punt de l'ordre del dia, que és preguntes amb resposta oral.

La primera d'aquestes preguntes és la que formula al Consell Executiu l'Illustre Diputat senyor Ferran Camps i Vallejo, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, sobre el monument projectat en memòria de Francesc Macià.

El senyor Ferran Camps té la paraula per a formular la pregunta.

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, dintre d'uns quants mesos s'escaurà el cinquantenari de la mort del qui fou President de la Generalitat, Francesc Macià i Llussà. Caldrà veure com aquesta és commemorada, i no dic recordada perquè el President Macià és permanentment recordat. Cap dia dels anys més negres de la dictadura no mancaren flors en la seva tomba a Montjuïc. En parlar en aquesta sala en la qual ell fou elegit President de la Generalitat, i en la qual fou recordat en la sessió necrològica

celebrada quatre dies després de la seva mort, el 1933, a càrrec d'un altre insigne Diputat i Conseller de Cultura, Ventura i Gassol, hem de veure com s'ha intentat fer-li un monument amb diverses iniciatives d'ençà de 1934, fins i tot diferents subscripcions públiques. La darrera d'elles fou oberta pel diari *Avui* el gener de 1977, i permeté de recaptar cinc milions de pessetes entre diversos milers de ciutadans. Els diners foren lliurats a la Generalitat provisional, i, a partir d'ací, es produeix un silenci sobre aquests cèntims, que fou trencat per la polèmica sobre la seva ubicació : a Barcelona o a algun altre lloc del Principat, era la discussió. A continuació, nou silenci, interromput a principis de 1981, en què ens assabentem que l'Ajuntament de Barcelona vol posar el futur monument a prop de la plaça Francesc Macià de Barcelona, i que la Comissió municipal de disseny tracta la qüestió.

Una gran discussió provocà aquesta idea, així com el projecte d'aprofitar una estàtua de sant Jordi, feta per l'escultor Llimona, i situada actualment a Montjuïc, i a la qual simplement s'afegiria un medalló commemoratiu del President Macià.

Unes mesos més tard es constituí una comissió promotora del monument a Macià, la qual demanava en una nota de premsa una obra nova, severa i digna, sobretot pel seu emplaçament. «Creiem —deien els signants d'aquesta— que el seu lloc adient és la plaça de Catalunya, al cor de la ciutat d'avui.» I ho reclamaven amb urgència.

En la primera llista d'adherits a aquesta comissió promotora, hi figuraven tretze membres de diferents Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, a més d'altres parlamentaris catalans i persones significatives del país. Ara, ens assabentem que a la vila nadiua de Francesc Macià —Vilanova i la Geltrú—, l'ajuntament, amb la col·laboració econòmica de tot el poble, ha enllestit una escultura feta per Josep Maria Subirachs. Mentre, el monument nacional continua paralitzat. I si és un deure de gratitud homenatjar les persones que han treballat exemplarment pel bé del seu poble, la figura de Francesc Macià, com a President de Catalunya, mereix tot el nostre respecte, la nostra consideració i el nostre reconeixement.

Per tot això creiem que seria aclaridor que es fes pública la situació en què es troba la construcció d'aquest monument, quines gestions ha fet el Govern de la Generalitat per a facilitar-lo, o, si s'escau, quines dificultats s'hi oposen.

Aquestes consideracions m'indueixen a formular al Consell Executiu la pregunta següent :

Quines mesures ha adoptat el Govern de la Generalitat perquè sigui realitat, com més aviat millor, el projecte d'erigir un monument a la memòria de Francesc Macià, President que fou de la Generalitat de Catalunya?

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors membres d'aquest Parlament, en contestació a la pregunta de l'Il·lustre Diputat que la formula, i satisfent el seu natural interès per aquesta qüestió i el que, sens dubte, senten molts altres membres d'aquesta Cambra i molts ciutadans de Catalunya, m'és molt grat d'exposar el que segueix :

Arran de la mort del qui va ésser el primer President de la Generalitat restaurada, va sorgir tot seguit la idea ben justificada d'honorar la seva memòria amb un monument, i fins i tot hom va obrir una subscripció per a subvenir a les despeses de la seva erecció.

Els greus trastorns soferts per la nostra vida pública a partir del darrer trimestre del 1934 van impedir la realització del projecte, però era natural que en començar a recuperar el nostre país les seves llibertats individuals i col·lectives sorgís amb nova força la iniciativa de l'esmentat monument, i això va obeir a l'obertura d'una nova subscripció duta a terme pel diari *Avui* el gener del 1977, subscripció que va assolir la quantitat de 5 641 558 pessetes, que els senyors Faulí i Cadena van ingressar al Departament d'Economia i Finances de la Generalitat, el 17 d'abril de 1980, a la qual va ésser afegida després —el 10 de març de 1981— una nova aportació de 5 000 pessetes, aconseguint, doncs, un total de 5 646 558 pessetes, que constitueixen un dipòsit com a valor extrapressupostari en metàl·lic, en la intervenció general, a disposició del Consell Executiu de la Generalitat, per ordre d'aquest i respectant, naturalment, la finalitat a la qual anava destinada la subscripció.

Cal dir que el lliurament de l'esmentada quantitat a la Generalitat va ésser feta d'acord amb una ordre de la Presidència, de data 27 de març de 1980, publicada en el *Diari Oficial* del 16 d'abril subsegüent.

Independentment d'això, un temps després —el juny i, definitivament, el juliol del 1981— va constituir-se una anomenada «Comissió Provisional per al monument nacional a Macià», integrada per les persones següents : President, Joan Triadú; Vocals, Joan Blanch, Joaquim Egea, Domènec Escorça, Emili Granier-Barrera, Agustí Moya i Jordi Pou.

Aquesta Comissió va llançar un manifest que va rebre nombroses i qualificades adhesions i va visitar el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol, i l'Excel·lentíssim Alcalde de Barcelona, senyor Narcís Serra, per demanar-los que s'interessessin perquè la construcció del monument fos patrocinada per les institucions per ells presidides i hom arribés ben aviat a realitzacions definitives.

Ambdues personalitats van acollir amb el major interès la petició i van oferir la seva col·laboració. El Molt Honorable President Pujol va designar el Conseller que té l'honor de parlar-vos, per al seguiment de la qüestió, i el Director General de Patrimoni Artístic, senyor Jordi Bonet i Armengol, com a tècnic per a l'estudi del projecte del monument. Per part de l'Excel·lentíssim senyor Alcalde, van ésser designats els senyors Reverter i Oriol Bohigas. Donen pes a l'interès sobre aquest tema del Molt Honorable President Pujol i del seu Govern tres cartes que va adreçar aquell a l'Excel·lentíssim senyor Narcís Serra, en les dates del 2 de juny de 1981 i del 10 de maig i 26 d'agost d'aquest any.

Connectades les dues institucions i la Comissió del monument, i obtingut l'acord de l'Ajuntament de Barcelona per a l'emplaçament d'aquell a la part alta de la plaça de Catalunya, en una reunió de treball amb el senyor Oriol Bohigas, delegat dels Serveis d'Urbanisme de l'Ajuntament, va estructurar-se la idea de convocar un concurs internacional, obert a tota mena d'artistes, amb un jurat presidit per l'eminent arquitecte Josep Lluís Sert. Hom ha aprofitat l'estada del senyor Sert a Barcelona, aquesta darrera primavera, per a plantejar-li el

desig de la seva col·laboració en la presidència del jurat, en unes reunions a les quals van assistir els delegats de la Comissió.

El senyor Bohigas no va poder ésser-hi present, però va ésser informat de tot. Com a conseqüència de tot això, van ésser redactades les bases del concurs, que han estat traduïdes a l'alemany, anglès, castellà, euskera, francès, gallec i italià, i actualment estan en curs d'edició.

El jurat estarà format per les personalitats següents : President, Josep Lluís Sert, doctor arquitecte; Vocals, Rafael de la Hoz i Arderius, doctor arquitecte, President de la Unió Internacional d'Arquitectes; Eduardo Chillida, escultor; Andrea Bojenski, doctor arquitecte, President de la Fundació Le Corbusier; Antoni de Moragas i Gallissà, doctor arquitecte, President del Foment de les Arts Decoratives; Giancarlo di Carlo, doctor arquitecte, professor de l'Escola d'Arquitectura de Venècia; Francesc Vicens, crític d'art, ex-Director de la Fundació Joan Miró; Jordi Bonet i Armengol, doctor arquitecte, Director General del Patrimoni Artístic; Oriol Bohigas, doctor arquitecte, Delegat del Servei d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona; Secretari, el que la Comissió volgués designar, que ha estat el senyor Domènec Escorça.

Els premis són tres de quinze mil dòlars, que suposarà una adquisició dels drets d'autor, i cinc accèssits de tres mil dòlars, amb un total, doncs, de seixanta mil dòlars, equivalents —en el canvi darrer de 115— a 6 900 000 pessetes.

Està previst de publicar la convocatòria en data molt propera. El dia 30 d'abril de 1983 finirà la presentació de projectes optants i el veredicté serà fet públic per tot el mes de maig del mateix any. Posteriorment, serà muntada una exposició dels projectes premiats, a fi que hi pugui haver una manifestació de les preferències populars per un o altre projecte.

Hi ha la intenció de posar la primera pedra del monument, un cop adoptat el projecte definitiu, el dia de Nadal del 1983, cinquantenari de la mort del President Macià.

Tenint en compte el caràcter internacional del concurs, cada concursant rebrà en el moment d'inscriure's un dossier informatiu sobre la personalitat de Macià, sobre el que ha significat per a Catalunya i sobre l'emplaçament i entorn del monument.

La inscripció comportarà un pagament de trenta dòlars, en concepte de despeses d'informació. Els projectes podran comprendre un remodelatge de la plaça de Catalunya i dels seus accessos si hom l'estima necessari.

El Govern de la Generalitat i l'Alcaldia de Barcelona estan d'acord a col·laborar en la realització del monument i establiran, quan calgui, les bases d'aquesta col·laboració.

El Conseller que té l'honor de parlar-vos té en el seu poder el text de les condicions del concurs, que no el llegeix per no caure en publicitat, però que té a disposició de l'Il·lustre Diputat interrogant o de qualsevol altre membre de la Cambra.

Moltes gràcies, Molt Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Diputat que ha presentat la pregunta desitja replicar o repreguntar?

El Sr. CAMPS I VALLEJO (*de l'escó estant*) : No, moltes gràcies, senyor President, sinó agrair la informació del Conseller Adjunt.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre el condol per la mort de Rafael Vidiella*

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Passem, doncs, a la pregunta següent, que és la formulada al Consell Executiu sobre si és cert que els Consellers de Justícia i de Treball no van expressar el seu condol per la mort de l'Honorable senyor Rafael Vidiella, ex-Conseller de la Generalitat. Formula la pregunta el Diputat senyor Xavier Folch. El senyor Folch té la paraula.

El Sr. FOLCH : Senyor President, senyores i senyors Diputats, fa pocs dies, el 23 de setembre, ha mort a Barcelona, als noranta-dos anys, Rafael Vidiella i Franch. Vell i tenaç lluitador al servei de la causa dels treballadors, dirigent polític i sindical, els estalvio d'exposar aquí els principals trets de la seva personalitat i de la seva vida, que han estat recollits a bastament aquests dies pels mitjans d'informació.

No puc creure, per tant, que el Conseller de Justícia i el Conseller de Treball ignorin qui ha estat Rafael Vidiella. La premsa ha recordat fins i tot la seva gestió al front de les Conselleries de Justícia i de Treball. Per això, lamento que els Consellers actuals no hagin expressat públicament ni, pel que jo sé, privadament, el seu condol per la mort d'un seu destacat antecessor en el càrrec.

Vull recordar que el President de la Generalitat va retre-li homenatge recollint-se davant les seves despulles; que el President del Parlament i l'ex-President Tarradellas ho van fer assistint al seu enterrament. Però l'actual Conseller de Justícia i el de Treball han faltat, al meu entendre, a un deure de cortesia cívica i també de justícia històrica. És cert que la llarga trajectòria revolucionària de Rafael Vidiella queda molt lluny de la ideologia de Convergència i Unió, però tots hauríem d'ésser capaços de recordar i homenatjar aquells qui, com Rafael Vidiella, van assumir la responsabilitat de dirigir Catalunya fent costat al President Companys, en un dels moments més difícils de la nostra història com a nació.

Jo sé que algú pot pensar que hi ha qüestions més importants o, si més no, més urgents que aquesta. I és veritat, però em sembla que no és sobrer dedicar uns minuts del nostre temps a vetllar perquè siguin respectades —tal com deia abans— la cortesia cívica, la justícia històrica i, en aquest cas, la figura de Rafael Vidiella.

La pregunta que formulo concretament és la següent : És veritat que els Consellers de Justícia i de Treball no han expressat el seu condol per la mort de Rafael Vidiella?

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Justícia.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Molt Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la pregunta del Diputat senyor Folch em brinda l'oportunitat, l'honor d'adreçar-me per primera vegada a aquesta Cambra, després del meu encara recent nomenament per a la Conselleria de Justícia.

Vull, doncs, que les meves primeres paraules siguin de salutació cordial i respectuosa i a l'ensens d'oferiment per a posar-me a la disposició de tots els membres de la Cambra, tant personalment com també com a titular de la Conselleria que regento.

I dit això, passo a contestar breument la pregunta formulada

pel Diputat senyor Folch, en nom del Consell Executiu i, d'una manera més concreta, del senyor Conseller de Treball i en el meu propi, directament alludits en la pregunta. Tot agraint també al Diputat senyor Folch l'ocasió que ens proporciona de fer públic, davant tota la representació del poble de Catalunya, el nostre profund sentiment per la mort de Rafael Vidiella, i per expressar la nostra sincera condolença als seus familiars, als seus amics en general, a les institucions i d'una manera ben particular al Partit Socialista Unificat de Catalunya, del qual el senyor Vidiella era figura històrica i destacada, demanant que aquestes paraules valguin, serveixin d'excusa per l'omissió que involuntàriament hem comès de no anticipar-nos, de no expressar abans d'una manera personal —el Conseller de Treball i el que parla, el que té l'honor de dirigir-se a la Cambra— el nostre sentiment personal.

Aquí podria acabar aquesta resposta, però voldria afegir unes paraules, ja que en la motivació de la pregunta s'afirma que és ben cert que la trajectòria del finat queda ben lluny de la ideologia de Convergència i Unió, com insinuant potser que aquesta ommissió hagi pogut estar fins a cert punt deliberada. Per a desfer qualsevol equívoc, qualsevol suspicàcia d'aquest ordre en tinc prou de fer menció, com recorda la mateixa pregunta, que el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol, entenc que en nom propi i en representació de tot el Consell Executiu, va comparèixer davant de les despulles del finat per expressar públicament la seva condolença. I desitjo també que quedi ben clar, per recomanació especial del Conseller de Treball i també en nom propi, que mai ni l'un ni l'altre, per qüestions de partit, no deixàrem d'honorar dignament, degudament la figura d'un gran polític al servei de

Catalunya com va ser-ho Rafael Vidiella en hores —com s'ha recordat també aquí— ben difícils per a la nostra terra, i que, a més a més, coincidia en aquest cas que havia estat digne antecessor de les Conselleries de Treball i de Justícia alludides per la pregunta.

Que quedi, doncs, ben clar que no hi ha hagut més que un oblit involuntari que creiem que havia suplert la presència del President de la Generalitat en l'acte al qual m'he referit, i que som els primers de lamentar-lo, i volem expressar públicament, per la trajectòria del senyor Vidiella, pel seu reconegut esperit de lluita, no solament el nostre respecte, sinó la nostra profunda admiració. Valguin —ho repeteixo una vegada més— aquestes paraules, si cal, com a disculpa del nostre oblit.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Folch desitja replicar o repreguntar?

El Sr. FOLCH (*de l'escó estant*) : Senyor President, no desitjo replicar, però sí que voldria expressar públicament el meu agraiment per la intervenció del Conseller de Justícia que acabem d'escollar, i al mateix temps voldria dir personalment que celebro haver estat jo qui ha propiciat la seva primera intervenció davant d'aquest Parlament, tenint en compte les moltes hores que hem passat junts en una tasca comuna fa ja bastants anys.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, amb això hem acabat l'ordre del dia d'aquesta sessió. La propera sessió plenària s'anunciarà oportunament.

S'aixeca la sessió.

(*Són les vuit i cinc minuts del vespre.*)